

VYSOKÁ ŠKOLA POLYTECHNICKÁ JIHLAVA
Katedra ekonomických studií

Daňové zatížení vybrané firmy
bakalářská práce

Autor: Marcela Šloufová

Vedoucí práce: Ing. Irena Fatrová

Místo: Jihlava

Rok: 2015

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autoři práce:	Marcela Šloufová
Studijní program:	Ekonomika a management
Obor:	Finance a řízení
Název práce:	Daňové zatížení vybrané firmy
Cíl práce:	Cílem bakalářské práce je zobrazit daňové zatížení vybrané firmy a návrh daňové optimalizace.

Ing. Irena Fatrová
vedoucí bakalářské práce

Ing. Roman Fiala, Ph.D.
zástupce vedoucí katedry
Katedra ekonomických studií

Anotace

Tématem této bakalářské práce je daňové zatížení vybrané firmy. Teoretická část je zaměřena na vysvětlení základních daňových pojmů a jednotlivých daní. V další části je stručně charakterizována právní forma společnosti s ručením omezeným. Praktická část je věnována rozboru jednotlivých daní z pohledu firmy v letech 2010–2014. Práce zkoumá jejich výši a podíl na celkovém daňovém zatížení. Následně je uveden předpokládaný vývoj pro příští rok.

Klíčová slova

Daň, daňové zatížení, předmět daně, základ daně, sazba daně, pojištění

Anotation

The theme of this Bachelor's thesis is the tax burden of selected company. The theoretical part is focused on explanation of basic tax concepts and particular taxes. In the next part is briefly characterized the legal form of limited liability company. The practical part is devoted to particular tax analysis from the perspective of the firm in the years 2010–2014. Thesis analyses its value and ratio on general tax burden. Afterwards is explained an assumption of a development for the next year.

Keywords

Tax, tax burden, tax object, tax base, tax rate, insurance

Poděkování

Na tomto místě bych chtěla poděkovat vedoucí bakalářské práce Ing. Ireně Fatrové za odborné vedení práce, za podporu a věnovaný čas při jejím vytváření. Děkuji vybrané společnosti za poskytnutí odborné literatury a dalších podkladů k mé práci. Ráda bych poděkovala také své rodině, všem blízkým a přátelům, kteří mě podpořili nejen při vytváření mé práce, ale po celou dobu studia.

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je původní a zpracoval/a jsem ji samostatně. Prohlašuji, že citace použitých pramenů je úplná, že jsem v práci neporušil/a autorská práva (ve smyslu zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, v platném znění, dále též „AZ“).

Souhlasím s umístěním bakalářské práce v knihovně VŠPJ a s jejím užitím k výuce nebo k vlastní vnitřní potřebě VŠPJ.

Byl/a jsem seznámen/a s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje AZ, zejména § 60 (školní dílo).

Beru na vědomí, že VŠPJ má právo na uzavření licenční smlouvy o užití mé bakalářské práce a prohlašuji, že **s o u h l a s í m** s případným užitím mé bakalářské práce (prodej, zapůjčení apod.).

Jsem si vědom/a toho, že užití své bakalářské práce či poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠPJ, která má právo ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, vynaložených vysokou školou na vytvoření díla (až do jejich skutečné výše), z výdělku dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence.

V Jihlavě dne 16. 6. 2015

.....

Podpis

Obsah

1 Úvod	8
2 Teoretická část	10
2.1 Daňová teorie.....	10
2.1.1 Daň	10
2.1.2 Princip daní	10
2.1.3 Další důležité pojmy, které se používají v souvislosti s daněmi.....	11
2.1.4 Funkce daní	12
2.1.5 Třídění podle předmětu daně	13
2.1.6 Třídění podle daňového určení	13
2.1.7 Třídění daní podle OECD	14
2.1.8 Třídění daní podle vazby na důchod	14
2.2 Charakteristika vybraných daní	15
2.2.1 Daň z příjmů právnických osob	15
2.2.2 Daň z příjmů ze závislé činnosti	22
2.2.3 Daň z přidané hodnoty	24
2.2.4 Silniční daň	31
2.2.5 Daň z nemovitých věcí.....	34
2.3 Změny od 1. 1. 2015	36
2.4 Forma podnikání - Společnost s ručením omezeným.....	37
3 Praktická část	39
3.1 Představení společnosti	39
3.2 Tržby společnosti.....	40
3.3 Daň z příjmů právnických osob.....	42
3.4 Daň z příjmů ze závislé činnosti.....	43
3.4.1 Sociální pojištění.....	44
3.4.2 Mzdové náklady	45
3.5 Daň z přidané hodnoty.....	48
3.6 Silniční daň.....	53
3.7 Daň z nemovitých věcí	55
3.8 Celkové daňové zatížení firmy	56
3.9 Výhled na další rok.....	61
3.10 Návrh optimalizace.....	62

4 Závěr	64
Seznam použité literatury	66
Internetové zdroje	67
Další zdroje.....	68
Seznam obrázků, tabulek a grafů.....	68

1 Úvod

Pro svoji bakalářskou práci jsem si vybrala téma Daňové zatížení vybrané firmy.

Pracuji ve firmě, která má právní statut společnost s ručením omezeným a zabývá se výrobou hygienických potřeb. Vzhledem k tomu, že pracuji na pozici účetní, přicházím s daněmi do styku téměř denně, v mnoha podobách.

Daňová problematika je často diskutovaným tématem. Časté novelizace daňových zákonů i v průběhu roku jsou problémem jak pro firmy, tak pro občany. Systém daní se stává neprůhledným, a proto je mnohdy těžké se v zákonech vyznat. Zjednodušení daňového systému by vedlo k průhlednosti a čitelnosti daňových zákonů. Daně by tak nemusely být chápány jako nutné zlo.

Každá firma musí ze své činnosti státu odvést daně. Problematika odvodů daní je stále aktuální, a proto jsem se rozhodla na toto téma zpracovat svou bakalářskou práci.

Dala jsem si za cíl vytvořit přehled o tom, jak firmu zatěžují hlavně daně z příjmů právnických osob a daň z přidané hodnoty a kolik na těchto daních odvádí do státního rozpočtu. Pro porovnání si volím roky 2010–2014. Tyto údaje bych chtěla přehledně zanechat do tabulek a grafů.

Toto téma se však netýká jen firem. Každý člověk se s daněmi setkává téměř denně, ať už ve formě daně z příjmu nebo jako DPH v obchodech. Daně zkrátka patří do našeho každodenního života. Většinou výše daní nelze ovlivnit. Daňové sazby jsou dány zákonem a poplatníci je musí respektovat. Jsou i situace, kdy jsou lidé od daní osvobozeni, to také vymezuje příslušný zákon.

Bakalářskou práci jsem rozdělila na teoretickou a praktickou část. V teoretické části nejprve vysvětlím základní pojmy, vlastnosti a funkce daní, třídění daní, daňový systém v ČR a další obecné informace týkající se daňové problematiky. Podrobněji se budu věnovat těm daním, které se týkají vybrané firmy.

V úvodu praktické části je charakterizována vybraná firma a jsou zde rozebrány jednotlivé daně vzhledem k této firmě. Analýza je provedena za 5let (2010–2014). Každá daň je přehledně vyčíslena a upozorňuji zde na výkyvy, ke kterým ve sledovaném období došlo. Analyzovanými daněmi jsou daň z příjmů právnických osob a DPH. Jednotlivé výše daní jsou zachyceny jak v tabulkách, tak v grafech.

V závěru práce je vyjádřeno celkové daňové zatížení firmy, stanoven podíl jednotlivých daní na tomto celkovém zatížení a předpokládaný vývoj situace pro další rok.

2 Teoretická část

2.1 Daňová teorie

2.1.1 Daň

Daň je významným příjmem veřejného rozpočtu. Daní rozumíme jednostranný pohyb finančních prostředků od firem k veřejnému sektoru. Daň je povinnou platbou do veřejného rozpočtu, která je zároveň nenávratná. Jedná se o neúčelovou a neekvivalentní platbu. Daně jsou buď pravidelně se opakující, jako např. placení daní z příjmů, nebo nepravidelné, mezi které se řadí např. daň z převodu nemovitostí. (Kubátová 2003)

Nenávratností daně se rozumí skutečnost, že při zaplacení platby neexistuje nárok na její vrácení zpět. Tato daň se tak stává součástí zdrojů financování rozpočtu.

Daň je brána jako neúčelová, protože konkrétní daň nefinancuje konkrétní projekt, neví se, na co bude daň použita. Stane se tak součástí celkových příjmů veřejného rozpočtu. (Peková2008)

Neekvivalentnost znamená, že mezi příjmy a výdaji veřejných rozpočtů neexistuje přímá vazba. Částka, jakou se poplatník podílí na společných příjmech, nemá téměř žádný vztah k výši výdajů z veřejných rozpočtů. Poplatník nemá nárok na protihodnotu v podobě konkrétního plnění, tedy nedostane zpět stejnou částku, kterou odvedl do rozpočtu. Daně subjekty platí v podstatě za to, že spotřebovávají veřejné statky, nebo-li služby. (Vančurová, Láchová 2010)

Mezi daně můžeme zařadit např. daně důchodové, spotřební, z přidané hodnoty, majetkové, ale také příspěvky na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění nebo cla.

2.1.2 Princip daní

Každý dobrý daňový systém musí respektovat určité daňové principy, nebo-li zásady. Daně by měly být hlavně spravedlivé, efektivní a právně perfektní.

Spravedlnost daní v první řadě znamená, že by měly brát zřetel na schopnost poplatníka daně platit. Prakticky by se měly brát v úvahu různě vysoké příjmy poplatníků a jejich celkové bohatství. U některých daní se to tak neděje, jako např. u majetkových.

Druhým principem spravedlnosti daní je užitek, nebo-li prospěch ze zdanění. Podle tohoto principu by měl jednotlivec platit takovou daň, která mu přinese adekvátní užitek v podobě veřejných statků. Pocit užitku je však u každého člověka jiný a časem se mění, takže uplatnění tohoto principu je v praxi téměř nemožné. (Peková 2008)

Na efektivnost daňového systému lze pohlížet z hlediska nákladů na správu daní a z aspektu vlivu daní na ekonomické chování subjektů. (Nečadová 2012)

V užším pojetí je brán za efektivní daňový systém, kde je získávání výnosů co nejméně administrativně nákladné, a to jak z hlediska státu, tak z hlediska poplatníků. Nicméně i za nízkými náklady se mohou skrývat některé nedostatky, mezi které se mohou řadit jak nízká mzdová ohodnocení pracovníků správce daně, tak jejich nedostatečná technická vybavenost. V širším pojetí se můžeme zaměřit především na vliv vybíraných daní na chování subjektů po stránce ekonomické. Zdaňováním může dojít k substitucím, ke zkreslení tržních cen a tím pak ke ztrátě užitku. Proto je efektivním ten daňový systém, který má toto nadměrné břemeno menší. (Nečadová 2012)

„Princip právní perfektnosti a průhlednosti vyžaduje, aby bylo jasné, kdo platí daň a z čeho platí daň, aby poplatníkovi byla jasná konstrukce daně.“ (Peková 2008, str. 359)

Daňové zákony by měly být tak dobré, aby snižovaly riziko jejich obcházení. Měly by být administrativně proveditelné, aby bylo možné daně vybrat bez větších problémů, a tím zabránit možným daňovým únikům. Samozřejmostí by měly být i korektní vztahy mezi daňovými poplatníky a správcem daně. (Peková 2008)

2.1.3 Další důležité pojmy, které se používají v souvislosti s daněmi

Daňové zatížení je souhrn veškerých zaplacených daní, které je firma povinna zaplatit správci daně.

Daňová povinnost plátcí vzniká, pokud daň na výstupu převýší daň na vstupu. V opačném případě se jedná o **nadměrný odpočet**.

Daňový subjekt je osoba, ať už fyzická nebo právnická, která je povinná odvést nebo platit daň. Daňové subjekty dělíme na poplatníky a plátce daně. Poplatníkům je daň přímo sražena z příjmu nebo z majetku a plátce daně vybírá daň od poplatníků a následně odvádí správci daně. (Zákon č. 337/1992 Sb.)

Předmět daně je objektem zdanění. Předmětem se rozumí různé objekty v závislosti na druhu daně, jako jsou majetkové daně, spotřební daně nebo důchodové daně.

Osvobození od daně vymezuje předmět daně, ze kterého poplatník neodvádí daň.

Základem daně je předmět daně, který je vyjádřen v určitých měrných jednotkách, např. v penězích, metrech apod., to vše upraveno dle zákona.

Zdaňovacím obdobím je doba, za kterou se odvádí daň. Jedná se o pravidelný časový interval, např. měsíc, rok. (Nečadová 2012)

Pomocí **sazby daně** stanovíme ze základu daně výši příslušné daně.

Správce daně je státní orgán veřejné moci, který vykonává působnost v oblasti veřejné správy. Je mu zákonem svěřena působnost v oblasti správy daní. (Zákon č. 280/2009 Sb.)

Daňovým základem je rozdíl, o který příjmy (výnosy) převyšují výdaje (náklady). Tento rozdíl je upraven podle zákona

2.1.4 Funkce daní

Daně mohou plnit mnoho funkcí, mezi ty nejdůležitější patří fiskální, alokační, redistribuční a stabilizační funkce.

Fiskální funkce je primární funkcí, jelikož má schopnost naplnit veřejný rozpočet. Netýká se však ekologické daně.

Alokační funkce umožňuje umístit prostředky tak, kde stát uzná, že jsou potřeba, a nedostává se jich tam. Může tak přesunout peníze do kultury, sportu nebo zdravotnictví.

Redistribuční funkce souvisí s otázkou přerozdělování. Pomocí daní zmírňuje rozdíly v důchodech jednotlivých subjektů.

Prostřednictvím stabilizační funkce přispívají daně ke zmírňování výkyvů v ekonomice. V období konjunktury vytvářejí daně rezervu v podobě odčerpávání vyššího dílu do rozpočtu a v období stagnace pomáhají ekonomice k opětovnému nastartování. (Nečadová 2012)

2.1.5 Třídění podle předmětu daně

Další praktické třídění je podle objektu nebo předmětu daně. Těmi hlavními jsou daně z důchodů (příjmů), ze spotřeby, z majetku. V minulosti byly známy také daně z hlavy. Jedná se o daň, kterou platí každý poplatník bez ohledu na příjem. Všichni poplatníci mají vyměřenou stejnou daň. (Kubátová 2003)

Důchodové daně zdaňují různé příjmy, jako např. mzdy, zisky nebo úroky.

Spotřební daně známe univerzální a selektivní. Univerzální spotřební daně zahrnují daně z přidané hodnoty a selektivní daně jsou daně na vybrané druhy zboží nebo cla.

Majetkové daně zdaňují jak movitý, tak nemovitý majetek.

Daň z hlavy měla v minulém století charakter paušální daně, která byla stejná pro všechny subjekty. Placení daně se poplatníci vyhnuli až smrtí. (Peková 2008)

2.1.6 Třídění podle daňového určení

Podle rozpočtu (daňového určení), do kterého plynou, charakterizujeme daně jako státní, municipální, vyšších územněsprávních celků a svěřené.

- Státní
- Municipální (městské) – daň z nemovitosti

- Vyšších územněsprávních celků – daně krajů
- Svěřené – celostátně platné daně, které plynou do rozpočtů nižších úrovní. U nás se jedná o daně z příjmů nebo daně z přidané hodnoty. (Kubátová 2003)

2.1.7 Třídění daní podle OECD

OECD je mezinárodní organizace, která rozděluje daně do šesti hlavních skupin a jejich podskupin.

1000	Daně z důchodů, zisků a kapitálových výnosů
2000	Příspěvky na sociální zabezpečení
3000	Daně z mezd a pracovních sil
4000	Daně majetkové
5000	Daně ze zboží a služeb
6000	Ostatní daně

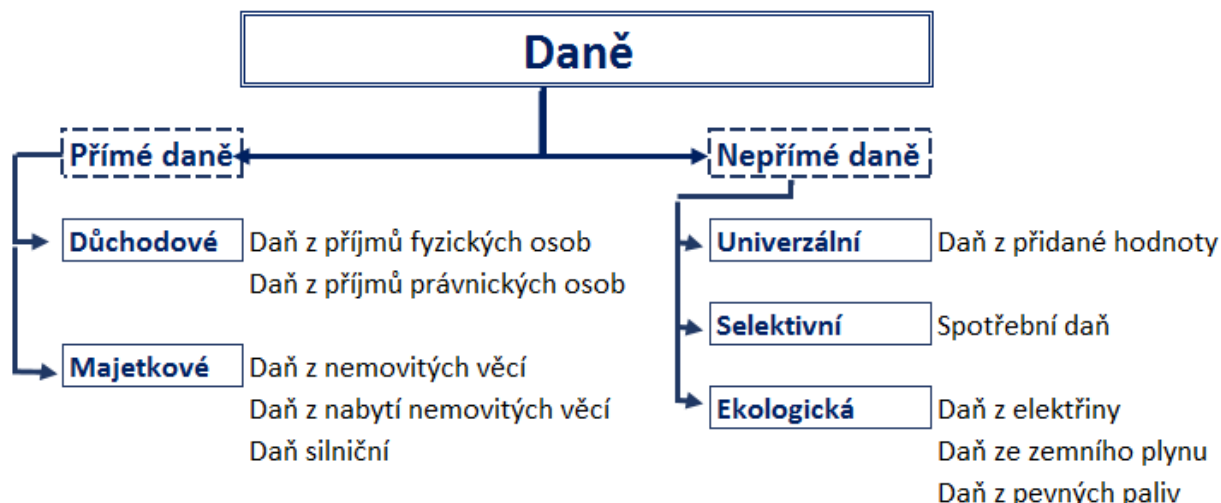
Toto dělení slouží převážně pro porovnávání různých zemí. Daně jsou zde tříděny jak podle předmětu zdanění, tak podle subjektu, který daně platí. (Kubátová 2003)

2.1.8 Třídění daní podle vazby na důchod

Jedno ze základních a nejznámějších třídění daní je podle vazby na důchod poplatníka: na daně přímé a nepřímé.

Daně přímé platí poplatník sám z vlastního příjmu a není možné je přenést na jiný subjekt. Jde především o daně z příjmu nebo daně majetkové. Někdy se k nim řadí také příspěvky na sociální pojištění a příspěvky na zdravotní pojištění. Do konce roku 2013 se mezi přímé daně řadila také daň dědická a darovací. Dědictví bylo od daně osvobozeno a dary jsou nyní předmětem daně z příjmů.

Daně nepřímé platí plátcí daně, ale ne ze svého důchodu, ale jsou již obsaženy např. v cenách zboží. (Peková 2008) Mezi takové daně řadíme spotřební daně, daně z přidané hodnoty nebo ekologickou daň. U těchto daní dopředu nevíme, kdo bude daň platit. Definován může být pouze plátec daně, jelikož daň odvede příslušný obchodník.

Obr. 1: Daňová soustava České republiky (Zdroj: Nečadová 2012), vlastní zpracování

2.2 Charakteristika vybraných daní

Jelikož jsem si vybrala společnost s ručením omezeným, charakterizovala jsem daně, které se vybrané společnosti týkají nejvíce a které jsem analyzovala i v praktické části.

2.2.1 Daň z příjmů právnických osob

Daň z příjmů právnických osob upravuje Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Přesněji § 17 až 21a tohoto zákona. Jedná se o univerzální důchodovou daň, které podléhají veškeré právnické osoby. Jsou jimi jednak obchodní společnosti a družstva, ale i rozpočtové organizace, příspěvkové organizace nebo jiné neziskové právnické osoby, mezi které patří třeba nadační fondy nebo občanská sdružení.

Rozdíl mezi **podnikatelským a nepodnikatelským subjektem** je v účelu založení. Podnikatelský subjekt byl založen za účelem podnikání. Nepodnikatelský subjekt byl založen za účelem dosažení zisku. Daň z příjmů právnických osob patří mezi přímé daně, které jsou vyměřeny konkrétnímu subjektu a jsou nepřevoditelné. Ze státního rozpočtu jsou tyto daně přesouvány do rozpočtů krajů a obcí. (Nečadová 2012)

Poplatníky daně z příjmů právnických osob jsou dle § 17 právnické osoby, organizační složky státu nebo různé fondy. Pokud mají poplatníci sídlo v České republice, jedná se o daňové rezidenty a je jejich povinností zdaňovat i příjmy, které jim plynou také ze

zahraničí. Pokud mají sídlo pouze v zahraničí, jde o daňové nerezidenty a zdaňují v České republice pouze příjmy plynoucí ze zdrojů na území ČR. (Měrtlová, Morávková 2011)

Veřejně prospěšný poplatník nemá jako svou hlavní činnost podnikání. Mezi veřejně prospěšné poplatníky se však podle § 17a nezařazují Česká televize, Český rozhlas nebo zdravotní pojišťovny.

„Předmětem daně jsou příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem, není-li stanoveno jinak.“ (Marková 2014, str. 21) V § 18 příslušného zákona jsou dále vymezeny příjmy, které nejsou předmětem daně z příjmů. Jedná se například o příjmy získané nabytím akcií, příjmy svěčenského fondu nebo příjmy zdravotní pojišťovny plynoucí z pojistného na veřejné zdravotní pojištění. (Marková 2014).

Osvobozením od daně z příjmů je myšlena část předmětu, ze které není vybírána daň, tzn. že firma si ji nezahrnuje do základu daně. Může se jednat o úplné osvobození, kdy jsou splněny všechny podmínky pro takové osvobození. Někdy se může použít pouze částečné osvobození nebo podmíněčné osvobození, při kterém je daňový subjekt povinen splnit podmínky, díky nimž si následně může uplatnit osvobození od daně. (Vančurová, Láchová 2010)

Příjmy osvobozené od daně jsou vymezeny v § 19 uvedeného zákona. Osvobozenými příjmy jsou především:

- členské příspěvky
- příjmy, u nichž jsou daně vybírané srážkou, např. z penzijního fondu
- příjmy státního fondu, které jsou stanovené zvláštními předpisy
- příjmy, které plynou z odpisu dluhů při oddlužení
- podíly ze zisku tichého společníka
- další kompletní výčet příjmů osvobozených od daně z příjmů právnických osob jsou uvedeny v již zmíněném zákoně v § 19, § 19a, § 19b (Marková 2014)

Jsou však příjmy, na které se osvobození od daně nevztahuje. Příkladem je třeba podíl na zisku vyplacené dceřinou společností, která je v likvidaci. Naopak pokud dceřiná společnost je poplatníkem a není v likvidaci, je osvobozena od daně z příjmů.

Osvobození od daně z příjmů právnických osob se týká také některých bezúplatných příjmů, jako např. příjmy z nabytí dědictví nebo příjmy veřejných sbírek. (Marková 2014)

Základem daně se zabývá § 23 Zákona o daních z příjmů. Základ daně je vlastně rozdíl, o který příjmy převyšují výdaje. Při jeho zjišťování se vychází z výsledku hospodaření, kterým je zisk nebo ztráta. Výsledek hospodaření se dále ještě upravuje. Lze jej zvýšit nebo snížit o částky upravující základ daně, které jsou dané zákonem. Mezi takovéto výdaje patří odpisy hmotného majetku nebo zaplacené daně z nemovitosti.

Naopak v § 25 tohoto zákona jsou stanoveny výdaje, které nemohou být uznány jako daňově uznatelné nebo jsou daňově uznatelné jen z části. Mezi tyto výdaje se řadí výdaje na zvýšení základního kapitálu nebo výdaje na osobní potřebu poplatníka. (Marková 2014)

Výpočet daně z příjmů právnických osob

V následující tabulce uvádím postup výpočtu základu daně a výpočet daňové povinnosti. Z výsledku hospodaření odečítáme položky daňově uznatelné a přičítáme položky daňově neuznatelné. Pokud je výsledek hospodaření před zdaněním upravený o odčitatelné položky záporný, jedná se o daňovou ztrátu. Daňovou ztrátou rozumíme rozdíl daňově uznatelných nákladů a zdanitelných příjmů, kdy jsou náklady vyšší. Tuto ztrátu si právnická osoba může uplatnit v následujících pěti zdaňovacích obdobích, a to buď najednou, nebo po částech, podle toho, kdy je to pro ni nejvýhodnější. (Vančurová, Láchová 2010)

Tabulka 1: Výpočet daně z příjmů právnických osob (Zdroj: Vančurová, Láchová 2010), vlastní zpracování

Výsledek hospodaření před zdaněním
- příjmy vyňaté z předmětu daně
- příjmy osvobozené
- příjmy nezahrnované do základu daně
+ rezervy a opravné položky, které nebyly uznány jako daňové
+ účetní náklady neuznané jako daňové
+ vyloučení položek, které jsou daňově uznatelné pouze po zaplacení
+/- rozdíl mezi daňovými a účetními odpisy
= ZÁKLAD DANĚ
- daňová ztráta
- odpočty nákladů na výzkum a vývoj
= mezisoučet
- dary daňově uznatelné
= ZÁKLAD DANĚ ZAOKROUHLENÝ na celé tisíce dolů
x sazba daně
= DAŇ
- slevy na dani
= DAŇOVÁ POVINNOST PO SLEVĚ

Samostatným základem daně je podle § 20b myšlen druh příjmu, kdy je daň vybírána plátcí daně. Jelikož je již z takového příjmu daň stržena, došlo by k dvojímu zdanění. Proto je nutné takovéto příjmy ze základu daně vyloučit.

V samostatném základu daně jsou zahrnuty příjmy z podílu na zisku, nejsou zde však zahrnuty příjmy osvobozené od daně.

Zdaňovacím obdobím je podle § 21a určitý časový úsek, za který daňový subjekt pravidelně vypočítává a odvádí svoji daňovou povinnost. Většinou se jedná o 12 po sobě jdoucích měsíců. Zdaňovacím obdobím tedy může být nejčastěji kalendářní rok, dále pak hospodářský rok nebo také účetní období delší než 12 měsíců.

Podle § 21 **sazba daně** z příjmů činí 19 %. Pokud není stanoveno jinak. Základ daně je snížen o položky snižující tento základ podle § 20 a o odčitatelné položky podle § 34. Následně se zaokrouhlí na celé tisíce Kč dolů. Daň se vypočítá jako součin již upraveného základu daně a sazby daně. (Marková 2014)

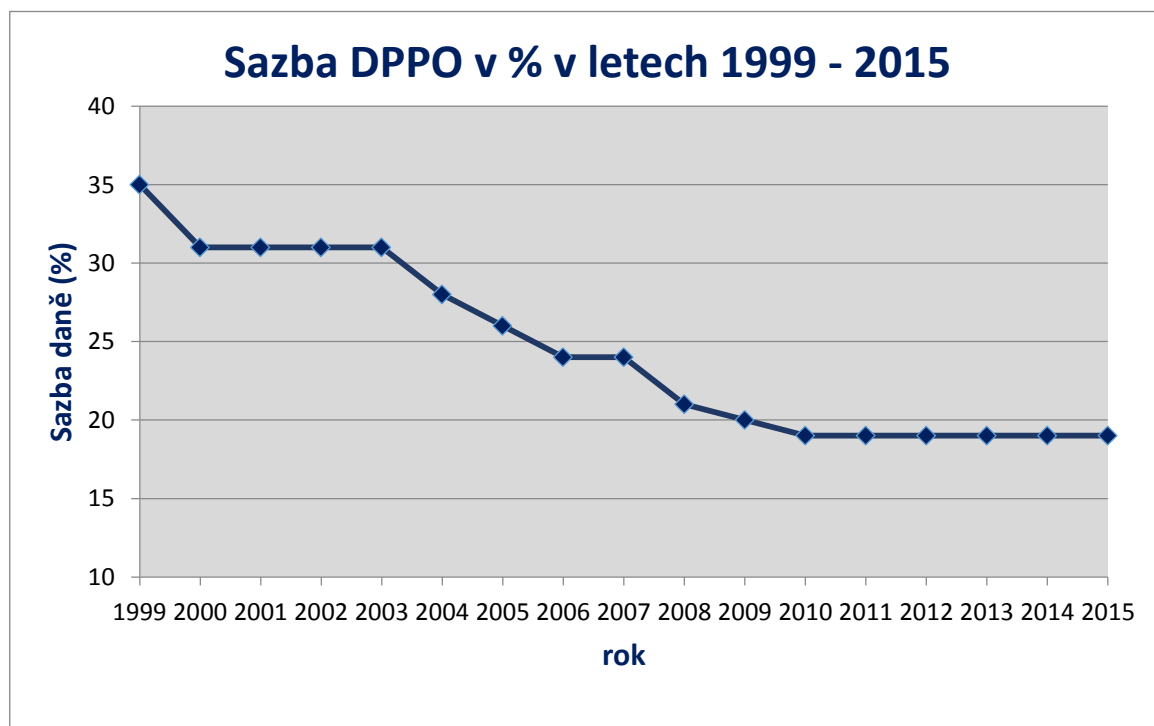
Od 1. 1. 2015 činí sazba daně u investičního fondu 0 %. U fondu penzijní společnosti nebo obdobné společnosti sazba daně činí také 0%.

Samostatný základ daně zaokrouhlený na celé tisícikoruny dolů je zdaněn sazbou 15 %. Sazba daně se stanoví podle zdaňovacího období, za které se daňové přiznání podává. Daňové přiznání se podává do 3 měsíců ode dne, který je posledním dnem zdaňovacího období, pokud není stanoveno jinak.

Pokud jsou náklady vyšší než příjmy, je rozdíl daňovou ztrátou. Daňovou ztrátu lze podle § 34 od základu daně odečíst nejdéle v následujících 5 zdaňovacích obdobích.

Od základu daně je možné odečíst také náklady na podporu výzkumu a vývoje nebo na podporu odborného vzdělávání. Jestliže není možné tyto náklady odečíst např. z důvodu daňové ztráty, je možné je odečíst nejpozději v následujícím třetím období. (Marková 2014)

Vývoj sazby daně z příjmů právnických osob má klesající trend. Za posledních 15 let nedošlo k jejímu zvýšení. V následujícím grafu je zobrazen vývoj této sazby od roku 1999. Sazba se postupně snižovala, a až od roku 2010 se ustálila na 19%.

Graf 1: Vývoj sazby daně z příjmů právnických osob (Daňari online 2015), vlastní zpracování

Poplatník je povinen podat za uplynulé zdaňovací období **daňové přiznání** na tiskopise vydaném Ministerstvem financí. Tento tiskopis může být jak v papírové podobě, tak v elektronické podobě podepsaný elektronickým podpisem. Přiznání se podává nejpozději do konce třetího měsíce od skončení zdaňovacího období, a to i za předpokladu, že vykazuje daňovou ztrátu. Jedná-li se však o poplatníka, který má zákonnou povinnost ověřovat účetní závěrku auditorem nebo za něhož podává daňové přiznání poradce, je tato doba prodloužena na 6 měsíců od uplynutí zdaňovacího období. (Pokyny k vyplnění přiznání k dani z příjmů právnických osob 2014)

Částka daně se sníží o zálohy, které již poplatník zaplatil v příslušném zdaňovacím období, kdy ještě nebyla známá výše daně za příslušné období. Výše záloh se vždy odvíjí od výše poslední vyměřené daně. Zálohy se platí během **zálohového období**. Toto období začíná dnem, který byl posledním dnem pro podání daňového přiznání za minulé zdaňovací období, a končí dnem, kdy bylo možné naposledy podat daňové přiznání za následující zdaňovací období. (Vančurová, Láchová 2010)

Poplatníci mají možnost uplatnit **slevu na dani**, pokud zaměstnávají zaměstnance se zdravotním postižením. Cílem je podpořit zaměstnávání zdravotně postižených osob. Poplatník si může uplatnit 18 000 Kč na každého zdravotně postiženého pracovníka a 60 000 Kč na pracovníka s těžším postižením. Pokud však právnická osoba zaměstnává více jak 50 % osob se zdravotním postižením, a zároveň má více než 25 pracovníků, může si vypočtenou daň snížit na polovinu. (Měrtlová, Morávková 2011) Výpočet se vždy provádí z průměrného ročního přepočteného počtu zaměstnanců.

Poplatník si může uplatnit jako odčitatelnou položku **bezúplatné plnění** (dary), které daroval právnické osobě, prokáže je darovací smlouvou a byly poskytnuty na účely stanovené zákonem. Mohou být poskytnuty na kulturní, vzdělávací, zdravotní, sportovní nebo ekologické účely. Minimální výše daru je stanovena zákonem ve výši 2 000 Kč a v úhrnu lze odečíst maximálně 10 % ze základu daně. U hmotného nebo nehmotného majetku je hodnotou bezúplatného plnění nejvýše zůstatková cena majetku. Dary si mohou uplatnit pouze subjekty, které jsou zřízeny za účelem podnikání. (Zákon o daních z příjmů 1992)

Zákon č. 593/1992 Sb., o **rezervách** „*upravuje pro účely zjištění základu daně z příjmů způsob tvorby a výši rezerv a opravných položek, které jsou výdajem (nákladem) vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení příjmů u poplatníků daní z příjmů.*“ (Zákon o rezervách 1993)

Rezervu na opravy hmotného majetku může poplatník daně vytvářet na majetek, jehož doba odpisování je minimálně 5 let. Technické zhodnocení se za opravu nepovažuje. Rezerva nesmí být vytvořena jen na jedno zdaňovací období, ale doba tvorby rezervy by měla být 3 až 10 let. Tato doba závisí na odpisové skupině, ve které je konkrétní majetek zařazen. Peněžní prostředky, které se týkají této rezervy, musí být vedeny na samostatném účtu v bance, a mohou být použity pouze k účelům, ke kterým byla rezerva tvořena. **Opravné položky** k pohledávkám se tvoří ke krytí ztrát při odpisu pohledávek, kvůli kterým jsou tvořeny. Když pominou důvody k její existenci, opravná položka se zruší. (Zákon o rezervách 1993)

Odpisovaný majetek se zařazuje do 6 odpisových skupin dle § 30 Zákona o daních z příjmů. Každá z těchto skupin má jinou dobu odepisování. Poplatník si při pořízení majetku zvolí rovnoměrné nebo zrychlené odpisování a tento způsob již v průběhu odpisování nesmí měnit. Účetní odpisy není možné přerušit. Naopak daňové je možné přerušit a následně pokračovat, přičemž se doba odpisování prodlouží o dobu přerušení.

Účetní odpisy se nemusí rovnat daňovým. O tento rozdíl se upravuje základ daně. Pokud jsou účetní odpisy vyšší než daňové, potom se rozdíl přičte k základu daně a naopak. (Zákon o daních z příjmů 1992)

Právnícká osoba musí podat daňové přiznání z daně z příjmů místně příslušnému **správci daně**. Místní příslušnost správce daně se řídí sídlem právnické osoby. Daňové přiznání musí právnická osoba podat i v případě nulového základu nebo daňové ztráty. Daň se platí v české měně převodem na bezhotovostní účet, hotově, ale i přeplatkem jiné daně. V každém případě musí daňový subjekt uvést, na kterou daň je částka určena. (Daňový řád 2011)

2.2.2 Daň z příjmů ze závislé činnosti

Předmětem daně z příjmů fyzických osob jsou příjmy ze závislé činnosti, příjmy ze samostatné činnosti nebo příjmy z nájmu. Příjem může být jak peněžního, tak nepeněžního charakteru.

Daň z příjmů ze **závislé činnosti** se týká především příjmů z pracovněprávních vztahů. **Poplatníkem** této daně je zaměstnanec a **plátcem** zaměstnavatel, který tuto daň vyúčtuje zaměstnanci ve mzdě a následně ji odvádí do státního rozpočtu. (Zákon o daních z příjmů 1992)

Za předmět daně se **nepovažují** cestovní náhrady, hodnota osobních ochranných prostředků a pracovních oděvů, náhrady za opotřebení náradí nebo částky, které zaměstnanec vynaložil na hrazení výdajů tak jako by je vynaložil zaměstnavatel.

Za **základ daně** se považují příjmy ze závislé činnosti, které jsou zvýšené o částku pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. K těmto příjmům se přičítají také případné jiné výhody poskytnuté zaměstnavatelem, jako je např. poskytnutí firemního vozidla zaměstnanci pro služební i soukromé účely.

Povinná pojištění za zaměstnance platí zaměstnavatel. Povinné pojistné se zaokrouhlí na celé koruny nahoru. (Zákon o daních z příjmů 1992) Tento součet základu daně a povinného pojistného se nazývá superhrubá mzda. Pojem superhrubá mzda není uveden v žádném zákoně, jedná se pouze o lidový název používaný pro metodu výpočtu daně z příjmů ze závislé činnosti od 1. 1. 2008.

Výpočet **záloh na daň** z příjmů ze závislé činnosti provádí zaměstnavatel za kalendářní měsíc nebo za zdaňovací období. **Sazba daně** z příjmů ze závislé činnosti činí 15 % ze základu daně, který se zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru. Takto vypočítanou zálohu na daň je nutné odvést správci daně nejpozději do 20. dne následujícího měsíce. Roční vyúčtování daně se provádí do 1. března následujícího roku. V tomto vyúčtování se zálohy na daň započtou proti vypočítané dani a doplácí se pouze rozdíl. (Zákon o daních z příjmů 1992)

Pokud zaměstnanec podepsal na příslušné zdaňovací období Prohlášení poplatníka daně z příjmů, pak zaměstnavatel zaměstnanci sníží částku zálohy o měsíční **slevy na dani** a o měsíční daňové zvýhodnění. Tyto slevy lze uplatnit za každý měsíc ve výši 1/12, pokud byly splněny podmínky pro uplatnění nároku na snížení daně.

Poplatníkům se vypočtená daň sníží o slevu na poplatníka ve výši 24 840 Kč celkem za rok. Také je možné tuto daň snížit o slevu na manžela ve výši 24 840 Kč za rok. Jedná se o slevu na manžela (manželku), který žije se poplatníkem ve společné domácnosti a jeho příjem nedosahuje za rok 68 000 Kč. Pokud je zároveň manžel držitelem průkazu ZTP/P, částka 24 840 Kč se zdvojnásobí. Další slevou na dani je základní sleva na invaliditu ve výši 2 520 Kč vztahující se k invaliditě prvního nebo druhého stupně. Rozšířená sleva na invaliditu činí 5 040 Kč a týká se invalidity třetího stupně. Držitel průkazu ZTP/P si může odečíst slevu ve výši 16 140 Kč a student má nárok na slevu ve výši 4 020 Kč po dobu soustavné přípravy na povolání studiem, a to až do dovršení věku 26 let. (Zákon o daních z příjmů 1992)

Zaměstnanec má nárok na **daňové zvýhodnění** na vyživované dítě ve výši 13 404 Kč ročně. O toto zvýhodnění se sníží již vypočtená daň a poplatník si ho může uplatnit ve formě slevy na dani nebo daňového bonusu. Slevu na dani je možné uplatnit až do výše daňové povinnosti. Pokud je sleva vyšší než daňová povinnost, vzniká daňový bonus, maximálně však do výše 60 300 Kč ročně. (Zákon o daních z příjmů 1992)

Srážková daň se používá pouze u příjmu z Dohody o provedení práce. Tento příjem však nesmí přesáhnout částku 10 000 Kč za kalendářní měsíc u jednoho zaměstnavatele. Zaměstnanec zároveň nepodepsal Prohlášení poplatníka nebo nepodává samostatně daňové přiznání. **Sazba srážkové daně** činí také 15 %, avšak základ daně se nezaokrouhluje. Zaokrouhlí se až vypočtená daň na celé koruny dolů. Oproti dani z příjmů ze závislé činnosti se daň může odvést správci daně až do konce následujícího měsíce a roční vyúčtování se provádí nejpozději do konce dubna následujícího roku. (Zákon o daních z příjmů 1992)

2.2.3 Daň z přidané hodnoty

Daň z přidané hodnoty (dále jen DPH) upravuje zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty a tvoří jeden z nejdůležitějších příjmů státního rozpočtu. Co se týče nepřímých daní, daňovou zátěž přenášejí plátcí daně na konečné spotřebitele zvýšením ceny zboží nebo služby, avšak výpočet a odvod daně je stále povinností plátce. (Havel 2014)

V České republice nahradila 1.1.1993 daň z přidané hodnoty dřívější daň z obratu. Zavedení DPH bylo jednou z podmínek, aby se mohla Česká republika stát členem Evropské unie. Daňová povinnost je stanovena nepřímo. Daňový subjekt zdaňuje svou veškerou produkci, ale daň odvedenou státu si může snížit o daň již zaplacenou v ceně nákupu. (Vančurová, Láchová 2010)

Základem fungování DPH je porovnávání **vstupů a výstupů**. Výstupy jsou nazývány prodeje zboží a služeb, jedná se o uskutečněná zdanitelná plnění, a daň, která je z nich vybírána se nazývá daň na výstupu. Naopak vstupy jsou pro společnost nákupy, jedná se o přijatá zdanitelná plnění, a z nich zaplacená daň se nazývá daň na vstupu. (Vančurová, Láchová 2010)

Daň z přidané hodnoty se neodvádí z každého prodeje ani nevybírá z každého nákupu. DPH se vybírá za určité časové období, které se nazývá **zdaňovací období**. Bývá jím zpravidla měsíc nebo kalendářní čtvrtletí. Najedné straně se sčítá daň na vstupu a na druhé straně daň na výstupu. Rozdílem těchto dvou daní je **daňová povinnost**. Ta může být kladná nebo záporná. Kladný rozdíl nazýváme **vlastní daňovou povinností**, kterou musí subjekt zaplatit státu. Záporný rozdíl je **nadměrným odpočtem**, který představuje nárok subjektu na přeplatek daně. (Vančurová, Láchová 2010)

Předmětem daně je dodání zboží nebo poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani, která má místo plnění v tuzemsku. Dále se předmětem daně stává pořízení zboží z jiného členského státu EU opět za úplatu, a to buď osobou povinnou k dani, nebo právnickou osobou, která nebyla založena za účelem podnikání. Pořízení nového dopravního prostředku je předmětem daně i v případě, že není osoba povinná k dani.

Předmětem daně je také dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku nebo dodání zboží do tuzemska ze třetích zemí mimo EU. (Havel 2014)

Za **zdanitelná plnění** se považují pouze ta plnění, která jsou předmětem daně a nejsou osvobozena od daně. Tzn. že podléhají dani na výstupu ve výši 21 nebo 15 %. Plnění osvobozená od daně nejsou zdanitelným plněním. (Havel 2014)

Při obchodech uskutečněných mimo Českou republiku se musí **cizí měna přepočíst na české koruny**. Používá se kurz platný ke dni povinnosti přiznat daň nebo přiznat uskutečněné plnění. Je jím kurz devizového trhu, který vyhlašuje Česká národní banka nebo poslední směnný kurz, který zveřejňuje Evropská centrální banka. (Marková 2014)

Osobou povinnou k dani je fyzická nebo právnická osoba, která vykonává ekonomickou činnost. Pokud je její obrat za 12 po sobě jdoucích měsíců větší než 1000 000 Kč, stává se plátcem. Neplátcem je osoba, která je osvobozená od uplatňování daně, a její obrat nepřekročí za uvedené období již zmiňovaných 1 000 000 Kč. (Zákon o DPH § 5 a 6)

Právnické osoby nepovinné k dani se stávají **identifikovanými osobami**, jestliže pořídí zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně. Osoba povinná k dani se stává identifikovanou osobou ode dne přijetí zdanitelného plnění od osoby, která nemá sídlo v tuzemsku. Také se stává identifikovanou osobou, pokud poskytne službu s místem plnění v jiném členském státě. (Marková 2014)

Místem plnění se podle § 7 rozumí sídlo daňového subjektu na území České republiky, kde provozuje svou ekonomickou činnost. Pokud je zboží předáno zákazníkovi v místě sídla prodejce, je místem plnění místo, kde se zboží nachází při předání. Pokud je však zboží dopraveno k zákazníkovi do členského státu, je místem plnění uvedený členský stát. Plátce je povinen přiznat daň na výstupu podle § 22, pokud dodává zboží do jiného členského státu. Dnem uskutečněného plnění je den dodání zboží. (Marková 2014)

Místem plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani je podle § 9 Zákona o DPH místo, kde má příjemce služby sídlo nebo provozovnu. Při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místem plnění sídlo osoby poskytující službu. Plátce má povinnost

přiznat daň ke dni uskutečnění plnění nebo přijetí platby. Dnem uskutečnění plnění je den, kdy byla služba poskytnuta. (Marková 2014)

Kombinací dodání zboží a poskytnutí služby je **dodání zboží včetně instalace**. V tomto případě záleží na tom, kde byla instalace provedena. Podle toho se určí místo plnění. (Marková 2014)

Dodáním zboží se podle § 13 rozumí převod vlastnického práva nakládat se zbožím z prodávajícího na kupujícího. Za dodání zboží do jiného členského státu EU se považuje skutečné odeslání zboží do tohoto státu. Plátce musí prokázat, že k odeslání došlo, a to např. dokladem za přepravu. Za **poskytnutí služby** se považuje dle § 14 činnost, která není dodáním zboží. Povinnost přiznat daň na výstupu je plátce povinen podle § 21 ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo přijetí úplaty. Záleží na tom, který den nastane dříve. (Zákon o DPH, 2005)

Podle § 11 se za **místo plnění při pořízení zboží** považuje místo, kde se zboží nachází po skončení jeho přepravy k pořizovateli, který poskytl své daňové identifikační číslo. Při **dovozu zboží ze třetích zemí** se za místo plnění považuje členský stát, kde zboží přejde hranice na území EU. (Zákon o DPH, 2005)

Podle § 15 se za **pořízení zboží** považuje převod práva nakládat se zbožím jako tuzemský vlastník od osoby, která je registrovaná v jiném členském státě. Za pořízení zboží se považuje prokazatelné přemístění z jiného členského státu do tuzemska. Plátcí vzniká povinnost přiznat daň na výstupu, zároveň mu však vzniká i nárok na odpočet daně na vstupu, a to ve stejné výši. **Dovozem zboží** je podle § 20 míněn vstup zboží ze třetích zemí na území EU. Vracení zboží ze svobodného skladu zpět do tuzemska se považuje také za dodání zboží. (Zákon o DPH, 2005)

Podle § 36 se za **základ daně** považuje vše, co jako úplatu obdržel plátce za uskutečněné zdanitelné plnění. V případě přijetí úplaty před dnem uskutečnění zdanitelného plnění se za základ daně považuje částka platby snižená o daň. Součástí základu daně jsou také cla, poplatky, spotřební daň, dotace nebo vedlejší výdaje, jako jsou náklady na balení, přepravu nebo pojištění či provize. V takovýchto případech vedlejší výdaje, které jsou

součástí prodeje zboží, navyšují základ daně při prodeji. Může se jednat o dopravu, poštovné nebo balné. (Dušek 2014)

Zákon o dani z přidané hodnoty rozeznává dvě skupiny **osvobození od daně**, a to osvobození od daně bez nároku na odpočet daně a osvobození od daně s nárokem na odpočet daně. Rozdíl v těchto skupinách je v tom, že druhá skupina má možnost si uplatnit odpočet daně na vstupu. (Zákon o DPH, 2005)

Od daně **bez nároku na odpočet** jsou podle § 51 **osvobozena plnění**, jako jsou např. poštovní služby, finanční činnosti, pojišťovací činnosti nebo zdravotní služby. Podmínky pro uplatnění osvobození a výjimky jsou uvedeny v § 52–§ 62. Základní poštovní služby jsou osvobozeny pouze v případě, že jsou provozovány držitelem licence. Výjimkou je dodání poštovních známek nebo obdobných cenin, kdy mají nárok na osvobození všechny subjekty.

Finanční činnosti vyjmenované v § 54 tvoří obsáhlou skupinu osvobozenou od daně. Mezi takovéto činnosti patří převod cenných papírů, poskytování úvěrů a půjček, platební styk, vydávání platebních karet a další operace týkající se peněz. V případě zprostředkování finanční činnosti za provizi je tato provize také osvobozena od daně.

Dalšími osvobozenými příjmy jsou také rozhlasové a televizní vysílání, provozování loterií nebo sociální pomoc. (Zákon o DPH, 2005)

Na **osvobození od daně s nárokem na odpočet daně** mají nárok ta plnění, u kterých se neuplatňuje daň na výstupu a zároveň zde nedojde ke krácení nároku na odpočet daně. Osvobozená plnění jsou vyjmenována v § 63 Zákona o dani z přidané hodnoty. Jedná se např. o dodání zboží do jiného členského státu, pořízení zboží z jiného členského státu, vývoz zboží nebo poskytnutí služby do třetí země. Daňovému subjektu vzniká povinnost přiznat uskutečnění plnění ke dni tohoto uskutečnění.

Pokud zboží do jiného členského státu dodává osoba registrovaná k dani, pro kterou je zároveň pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně, je **dodání tohoto zboží** podle § 64 v tuzemsku osvobozeno od daně. Dodání zboží do jiného členského státu musí být podloženo důkazními prostředky. (Zákon o DPH, 2005)

Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet, pokud má pořizovatel nárok na vrácení daně na vstupu nebo pokud dovoz zboží byl osvobozen od daně.

Vývoz zboží znamená prodej zboží mimo území EU na území třetích zemí. Za vývoz zboží se považuje podle § 66 také umístění zboží do svobodného pásma v tuzemsku. Za den uskutečnění plnění se považuje den, kdy zboží vystupuje z území EU. Vývoz zboží musí plátce prokázat daňovým dokladem, a to buď potvrzením celního úřadu, nebo jiným důkazním prostředkem. (Zákon o DPH, 2005)

Poskytnutím služby do třetí země se rozumí práce na movitém majetku podle § 67, který je pořízen v tuzemsku nebo dovezen do tuzemska za účelem provedení těchto prací. Následně je tento majetek odeslán do třetí země.

Dalšími plněními osvobozenými od daně s nárokem na odpočet jsou např. přeprava osob nebo dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujících. (Zákon o DPH, 2005)

Odpočtem daně se zabývá Zákon o dani z přidané hodnoty v § 72 – § 79. Plátce má nárok na odpočet daně na vstupu při uskutečnění zdanitelného plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby v tuzemsku, plnění s místem plnění mimo tuzemsko, nebo další plnění uvedené v Zákoně o dani z přidané hodnoty. Nárok na odpočet daně vzniká plátcovi v okamžiku, kdy nastanou skutečnosti, které zakládají povinnost přiznat daň. V případě plnění použitého na reprezentaci nemá plátce nárok na odpočet daně. Podmínkou pro uplatnění nároku na odpočet daně je přiznat daň a existence daňového dokladu. Nárok na odpočet daně lze uplatnit 3 roky. (Zákon o DPH, 2005)

Daňová povinnost se stanovuje za **zdaňovací období**. U nepřímých daní je zdaňovací období vždy kratší, než je tomu u daní přímých. Zdaňovacím obdobím je podle § 99 kalendářní měsíc. Pokud plátce za předcházející kalendářní rok nepřesáhl obrát 10 000 000 Kč, může se rozhodnout, že jeho zdaňovacím obdobím bude kalendářní čtvrtletí. Plátce má povinnost zahrnout daň do toho zdaňovacího období, kdy bylo toto plnění uskutečněno. (Vančurová, Láchová 2010)

Daňový doklad dnes může být v listinné podobě i v elektronické. V elektronické podobě však musí být jak vystaven, tak obdržen. Plátce je povinen vystavit daňový doklad při dodání zboží, poskytnutí služby, dodání do jiného členského státu, ale i v případě přijetí platby před dnem uskutečnění zdanitelného plnění. Tuto povinnost musí splnit do 15 dnů ode dne uskutečnění zdanitelného plnění. Při dovozu zboží do tuzemska se za daňový doklad považuje rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu vydané celním úřadem a při vývozu zboží rozhodnutí o vývozu do třetí země nebo o umístění do svobodného pásma.

Plátce zodpovídá za údaje uvedené na daňovém dokladu. Daňové doklady musí být uchovány 10 let od konce zdanitelného plnění. U všech dokladů musí být zajištěna věrohodnost původu, neporušenost obsahu a čitelnost. Daňové doklady se mohou z elektronické podoby převést na papírovou a naopak. Elektronickou podobu dokladů je možno uchovat prostřednictvím elektronických prostředků k tomu určených. (Zákon o DPH, 2005)

Plátce, kterému bylo poskytnuto plnění v **režimu přenesení daňové povinnosti**, je povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Poskytovatel vystaví daňový doklad, na kterém bude oproti standardním daňovým dokladům uvedeno, že se jedná o přenesení daňové povinnosti. Na dokladu nebude uvedena výše daně, pouze její sazba, a doplní sdělení, že daň je povinen přiznat příjemce. (Zákon o DPH, 2005)

Odběratel si výši daně spočítá a přizná v daňovém přiznání. Současně si však uplatní nárok na odpočet daně. Poskytovatel i plátce mají povinnost vést evidenci o tomto režimu a výpis z evidence musí za každé zdaňovací období předkládat elektronicky správci daně vždy při podání daňového přiznání.

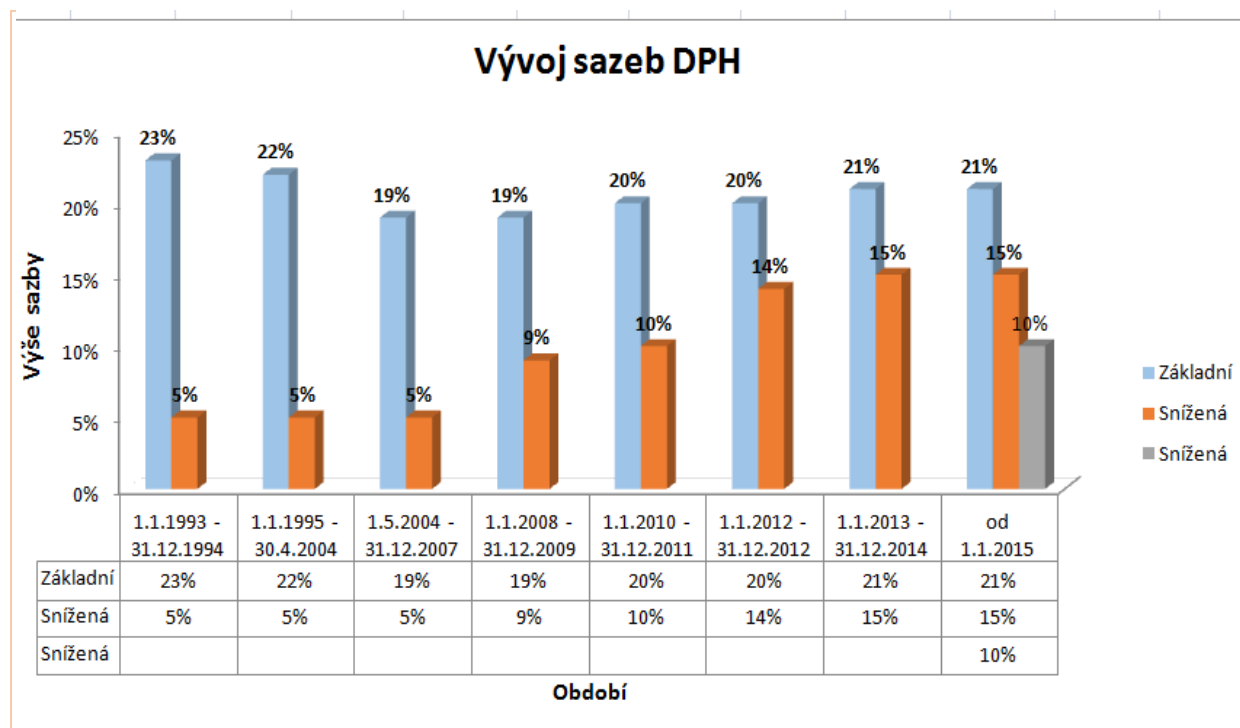
Režim přenesené daňové povinnosti se týká stavebních nebo montážních prací dle § 92e, dodání zlata podle § 92b, obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů dle § 92d a zboží uvedeného v Příloze č. 5. (Zákon o DPH, 2005)

Souhrnné hlášení je jakýmsi doplňkem k daňovému přiznání. V tomto hlášení se uvádí všechna plnění, která poskytl plátcem odběratelům v ostatních členských státech. Proto je zde uvedeno jak dodání zboží do členských států, tak poskytnutí služby. Toto

souhrnné hlášení je možné podat pouze elektronicky na podatelnu správce daně. Všechny údaje o hodnotě zboží a služeb se uvádějí v české měně. (Zákon o DPH, 2005)

Aby bylo možné vypočítat daň, je potřeba znát **daňovou sazbu**. V České republice máme do konce roku 2014 dvě úrovně. Jednu základní sazbu 21 % a sníženou sazbu 15 %. Základní sazba daně se uplatňuje zboží, pokud není uvedené v příloze č. 3 Zákona o dani z přidané hodnoty. U služeb se rovněž uplatňuje základní sazba, pokud nejsou uvedeny v příloze č. 2 příslušného zákona. V případě nejasností může kdokoli požádat Generální finanční ředitelství o závazné posouzení. Uplatnění snížené sazby je možno pouze u toho druhu zboží a služeb, které jsou vyjmenovány v příloze č. 2 a 3. Jedná se zejména o potraviny, léky, zdravotnické prostředky, ubytovací služby nebo sociální péče. (Vančurová, Láchová 2010)

Sazby DPH se stále mění, za posledních 20 let je to v roce 2015 již osmá změna. Do budoucna se plánuje sjednocení sazeb do jedné. Následující graf ukazuje vývoj sazeb daně z přidané hodnoty od jejího zavedení v roce 1993.

Graf 2: Vývoj sazeb DPH od vzniku do současnosti (Podnikatel.cz 2013), vlastní zpracování

Plátce je povinen podat **daňové přiznání** elektronicky na podatelnu správce daně do 25 dnů po skončení zdaňovacího období. Daňové přiznání musí podat i v případě, že mu nevznikla daňová povinnost. Ve stejné lhůtě je splatná i vlastní daňová povinnost. Za den úhrady je považován den připsání platby na účet správce daně. (Marková 2014)

Pokud vznikne plátcí přeplatek více než 100 Kč v důsledku vyměření nadměrného odpočtu, tento přeplatek se plátcí vrátí do 30 dnů ode dne vyměření tohoto odpočtu.

Daň se vypočítá jako součin daně a sazby daně. Vypočtenou daň je možno zaokrouhlit matematicky na celé koruny. Výsledná cena se vypočítá jako součet základu daně a vypočtené daně. Daň lze vypočítat také zpětně z celé částky, která je s daní. (Marková 2014)

Při tomto výpočtu se používá koeficient, který je pro základní 21% sazbu 0,1736, pro 15% sníženou sazbu je 0,1304 a pro 10% sazbu je 0,0909. Tímto koeficientem se vynásobí celková částka a získáme tím výslednou daň.

2.2.4 Silniční daň

Silniční daň upravuje Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční. Jedná se o přímou daň majetkovou.

Předmětem této daně jsou silniční motorová vozidla i jejich přípojná vozidla, která jsou používána k podnikání. Jedná se o vozidla registrovaná v České republice, provozovaná v České republice a používaná poplatníkem daně z příjmů právnických osob nebo poplatníkem daně z příjmů fyzických osob k činnosti, která souvisí s činností, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti. Vozidla s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny, která jsou určena k přepravě nákladů, jsou předmětem daně vždy. Předmětem daně však nejsou zemědělské a lesnické traktory a další zvláštní vozidla podle zvláštního právního předpisu. (Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční)

Od daně jsou osvobozena vozidla, která mají méně než čtyři kola a jsou zapsaná v technickém průkazu jako kategorie L, vozidla požární ochrany, vozidla diplomatických misí nebo vozidla provozovaná ozbrojenými silami. Osvobozená od

daně jsou také vozidla, která zabezpečují linkovou osobní vnitrostátní přepravu nebo vozidla speciální zametací a správců komunikací. (Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční)

Poplatníkem daně silniční je provozovatel vozidla zapsaný v technickém průkazu. Poplatníkem daně je však také zaměstnavatel, který vyplácí zaměstnanci cestovní náhrady za použití soukromého osobního automobilu. Pokud je u jednoho vozidla poplatníků více, tito platí daň společně a nerozdílně. (Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční)

Základem daně je u osobních automobilů zdvihový objem motoru v cm^3 , dále součet největších povolených hmotností na nápravy v tunách a největší povolená hmotnost v tunách u ostatních vozidel.

Roční sazba daně u osobních automobilů se podle § 6 odvíjí od zdvihového objemu motoru. Při zdvihovém objemu motoru do 800 cm^3 činí sazba daně 1 200 Kč za rok, což je nejnižší sazba. Nejvyšší sazba je při zdvihovém objemu nad 3000 cm^3 , která činí 4 200 Kč.

Tabulka 2: Přehled sazby daně podle zdvihového objemu motoru u osobních automobilů (Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční), vlastní zpracování

Zdvihový objem	Sazba daně
do 800 cm^3	1 200 Kč
nad 800 cm^3 do 1250 cm^3	1 800 Kč
nad 1250 cm^3 do 1500 cm^3	2 400 Kč
nad 1500 cm^3 do 2000 cm^3	3 000 Kč
nad 2000 cm^3 do 3000 cm^3	3 600 Kč
nad 3000 cm^3	4 200 Kč

Roční sazba daně se u nákladních automobilů, autobusů apod. odvíjí podle nejvyšší povolené hmotnosti na nápravu a podle počtu náprav.

Tabulka 3: Přehled sazby daně podle počtu náprav a podle povolené hmotnosti (Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční), vlastní zpracování

Počet náprav	Povolená hmotnost	Sazba daně
1 náprava	do 1 tuny – nad 8 tun	1 800 Kč – 9 600 Kč
2 nápravy	do 1 tuny – nad 27 tun	1 800 Kč – 46 200 Kč
3 nápravy	do 1 tuny – nad 36 tun	1 800 Kč – 50 400 Kč
4 a více náprav	do 18 tun – nad 36 tun	8 400 Kč – 44 100 Kč

Data pro výpočet roční sazby daně se zjistí z technického průkazu vozidla. Pokud se jedná o vozidlo zaměstnance, sazba daně činí 25 Kč za každý den použití vozidla, je-li to pro zaměstnavatele výhodnější. Pokud je poplatníkem osoba, která provozuje zemědělskou činnost, sazba daně se sníží o 25 % u vozidel, jež jsou používána v rostlinné výrobě. (Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční)

Daňová povinnost vzniká v kalendářním měsíci, kdy byly splněny všechny skutečnosti, které zakládají tuto povinnost. Poplatníci podávají daňové přiznání z těchto vozidel u místně příslušného správce daně.

Daňová povinnost zaniká v kalendářním měsíci, ve kterém již rozhodné skutečnosti pominuly. Pokud však dojde ke změně poplatníka v průběhu zdaňovacího období, původnímu poplatníkovi daňová povinnost zaniká uplynutím kalendářního měsíce, který předchází měsíci, ve kterém vzniká daňová povinnost novému poplatníkovi. Daň tak činí poměrnou výši sazby daně, která odpovídá součinu jedné dvanáctiny sazby a počtu kalendářních měsíců, kdy měl poplatník daňovou povinnost. (Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční)

Poplatník daně platí **zálohy na daň**, které jsou splatné 15. dubna, 15. července, 15. října a 15. prosince. Tyto zálohy si poplatník vypočte jako 1/12 roční sazby daně za každý měsíc, ve kterém měl daňovou povinnost. Rozhodným obdobím je předchozí čtvrtletí. Pouze u zálohy placené v prosinci jsou rozhodným obdobím měsíce říjen a listopad téhož roku. Poplatník je zároveň povinen vést evidenci o zaplacených zálohách a o zaplacené dani podle jednotlivých vozidel. Zálohy, jakož i samotná daň, se zaokrouhlují na celé koruny nahoru za jednotlivá vozidla zvlášť. (Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční)

Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok. **Daňové přiznání** musí poplatník podat nejpozději do 31. ledna následujícího roku. V daňovém přiznání se uvádějí i vozidla, která jsou od daně osvobozena. Poplatník si musí daň sám vypočítat a uvést v přiznání. Tuto daň je povinen zaplatit správci daně ve lhůtě pro podání daňového přiznání. (Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční)

2.2.5 Daň z nemovitých věcí

Daň z nemovitých věcí, dříve známá jako daň z nemovitosti, se řídí zákonem č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí. Týká se jak daní z pozemků, tak daní ze staveb a jednotek. Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok. Daňové přiznání se podává do 31. ledna následujícího roku. Pokud nedošlo ke změně okolností rozhodných pro vyměření daně, nemusí se daňové přiznání podávat každý rok.

Daň z pozemků

Daň z pozemků je blíže specifikována v § 2 – 6 příslušného zákona.

Předmětem daně jsou pozemky na území ČR, které jsou evidované v katastru. Nejedná se však o pozemky, které jsou zastavěné, o lesní pozemky nebo vodní plochy.

Poplatníkem daně z pozemků je vlastník příslušného pozemku. Pozemky ve vlastnictví státu jsou od daně **osvobozeny**. Stejně tak jsou osvobozeny pozemky tvořící jeden celek s budovou, která slouží církvi, nebo je ve vlastnictví obecně prospěšné společnosti. (Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Základem daně u pozemků u orné půdy a trvalých travních porostů je cena půdy násobená výměrou. Základem daně u lesů a rybníků je cena pozemku zjištěná dle cenových předpisů vždy k 1. lednu zdaňovacího období. Základem daně u ostatních pozemků je výměra pozemku vždy k 1. lednu zdaňovacího období.

Sazba daně činí u orné půdy 0,75 %, u trvalých travních porostů, lesů a rybníků 0,25 %. Sazba daně u ostatních pozemků je stanovena na každý 1 m². Lesy a vody mají sazbu 1 Kč, průmysl a doprava 5 Kč, stavební pozemky 2 Kč a zastavěné a ostatní plochy 0,20 Kč. (Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Tabulka 4: Přehled sazby daně z pozemků (Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí), vlastní zpracování

Druh pozemku	Sazba
Orná půda, chmelnice, vinice, zahrada, ovocný sad	0,75 %
Trvalý travní porost	0,25 %
Les	0,25 %
Rybník s intenzivním chovem ryb	0,25 %
Ostatní pozemky	
Zastavěná plocha a nádvoří	0,20 Kč/m ²
Stavební pozemek	2,00 Kč/m ²
Ostatní plocha	0,20 Kč/m ²

Základní sazba daně se u ostatních pozemků násobí koeficientem podle počtu obyvatel obce, ve které se pozemek nachází.

Tabulka 5: Přehled koeficientů podle počtu obyvatel (Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí), vlastní zpracování

koeficient	počet obyvatel
1,0	do 1 000 obyv.
1,4	nad 1 000 do 6 000 obyv.
1,6	nad 6 000 do 10 000 obyv.
2,0	nad 10 000 do 25 000 obyv.
2,5	nad 25 000 do 50 000 obyv.
3,5	nad 50 000 obyv.
4,5	v Praze

Koeficient si může každá obec upravit závažnou vyhláškou. Lze jej snížit až o tři kategorie nebo zvýšit o jednu kategorii, pouze v Praze maximálně na koeficient 5. (Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Daň ze staveb a jednotek

Daň ze staveb blíže specifikována v § 7 – 11a příslušného zákona.

Předmětem daně je stavba, která se nachází na území České republiky. **Poplatníkem** daně je majitel zdanitelné stavby. Do předmětu daně nejsou zahrnovány stavby, které slouží dopravě, přehradě nebo kanalizace.

Základem daně je výměra zastavěné plochy v m² k 1. lednu zdaňovacího období. Zastavěnou plochou se rozumí zastavěná plocha podle stavebního zákona, která

odpovídá nadzemní části zdanitelné stavby. (Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Sazba daně uvedená v tabulce č. 6 se odvíjí od výměry stavby. Za každé další nadzemní podlaží se sazba za každý 1m² plochy zvýší o 0,75 Kč, pokud zastavěná plocha těchto podlaží přesahuje dvě třetiny zastavěné plochy.

Tabulka 6: Přehled sazby daně ze staveb (Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí), vlastní zpracování

Druh stavby	Sazba
Obytný dům	2 Kč/m ²
Ostatní stavba - příslušenství k obytnému domu	2 Kč/m ²
Stavba pro individuální rekreaci	6 Kč/m ²
Stavba - doplňková funkce k individuální rekreaci	2 Kč/m ²
Garáž vystavěná odděleně od obytného domu	8 Kč/m ²
Zemědělská prvovýroba, lesní a vodní hospodářství	2 Kč/m ²
Průmysl, stavebnictví, doprava, energetika, ostatní zemědělská výroba	10 Kč/m ²
Ostatní podnikatelská činnost	10 Kč/m ²
Ostatní stavba	6 Kč/m ²

Základní sazba daně se u staveb násobí koeficientem podle počtu obyvatel obce, ve které se stavba nachází. Tento koeficient je stejný jak pro pozemky, tak pro stavby, a je již uveden v tabulce č. 5.

2.3 Změny od 1. 1. 2015

Změny v DPH

Novela zákona nám přináší třetí daňovou sazbu. Jedná se o druhou sníženou sazbu ve výši 10 %. Do této sazby jsou zařazeny potraviny pro malé děti, léky, knihy v tištěné podobě, dále pak položky pro bezlepkovou dietu. V daňovém přiznání se tato sazba promítne ve stejném řádku jako sazba 15%.

Po 1.1.2015 měla být zavedena povinnost stát se plátcem DPH při dosažení výše obrátu 750 000 Kč. Tato povinnost byla však zrušena a povinnost registrovat se zůstala na 1 000 000 Kč. (Finanční správa 2015)

Změny v dani z příjmů právnických osob

Od ledna je povinností každé právnické osoby, která má aktivní datovou schránku, podávat daňová přiznání elektronicky prostřednictvím těchto schránek. Neplnění této povinnosti je pokutováno ve výši 2 000 Kč.

Nově jsou poplatníci také povinni oznamovat přijetí osvobozeného plnění nad 5 000 000 Kč, rovněž pod pokutou tentokrát do výše 15 % z tohoto příjmu. (Zákon o daních z příjmů 1992)

Změny v dani z příjmů ze závislé činnosti

Od 1. ledna 2015 je základem daně příjem ze závislé činnosti nebo funkční požitek. Tento základ daně se již nenavýšuje o částky povinného pojistného.

„Příjmy ze závislé činnosti zúčtované zaměstnavatelem ve prospěch zaměstnance ve zdaňovacím období a vyplacené zaměstnanci nebo jím obdržené až po 31. lednu po uplynutí tohoto zdaňovacího období“ (Zákon o daních z příjmů 1992), se již při zahrnutí do základu daně nezvyšují o povinné pojistné, které byl povinen platit zaměstnavatel.

Od 1. ledna 2015 si poplatník může uplatnit snížení daně slevou na poplatníka pouze v případě, že jeho základ daně nepřesáhl v průběhu zdaňovacího období 48násobek průměrné měsíční hrubé mzdy. (Zákon o daních z příjmů 1992)

2.4 Forma podnikání - Společnost s ručením omezeným

Společnost s ručením omezeným je kapitálovou společností s prvky osobní společnosti a může mít minimálně 1 a maximálně 50 společníků. Jedna fyzická osoba může být společníkem maximálně ve třech společnostech. Společníci ručí za závazky společnosti do výše souhrnu všech nesplacených prostředků.

Pro založení takovéto společnosti je třeba uzavřít společenskou smlouvu, složit základní kapitál, získat živnostenské oprávnění, zapsat společnost do Obchodního rejstříku a registrovat ji na finančním úřadě.

Základní kapitál společnosti je tvořen vklady společníků a jeho výše musí být alespoň 200 000 Kč, přičemž výše vkladu společníka musí činit minimálně 20 000 Kč. Před zápisem společnosti do Obchodního rejstříku musí být splacen vklad alespoň z 30 %, zároveň však výše tohoto splaceného vkladu musí být nejméně 100 000 Kč. Při založení společnosti pouze jedním společníkem je podmínkou, aby byl základní kapitál splacen v plné výši.

Statutárním orgánem s.r.o. je jednatel nebo jednatelé, kteří jsou oprávněni jednat samostatně jménem společnosti. Pro jednatele platí přísný zákaz konkurence. Nejvyšším orgánem společnosti je valná hromada, která má možnost jednatele jmenovat i odvolat. V její kompetenci jsou změny společenské smlouvy, určení rozdělení zisku nebo schvalování účetní uzávěrky.

Jedná se o nejrozšířenější typ obchodní společnosti především díky omezenému ručení a malé administrativní náročnosti. Nutností však je vedení podvojného účetnictví. Název firmy musí obsahovat označení společnost s ručením omezeným. Je ale možné používat pouze zkratku tohoto označení ve formě spol. s r.o. nebo s.r.o.

Změny v s.r.o.

V roce 2014 došlo k zásadní změně, a to v hranici základního kapitálu, který může být nyní ve výši 1 Kč. Otázkou zůstává, nakolik má toto snížení smysl, jelikož společnost si bude muset peníze na fungování stejně opatřit. Současně je třeba se zamyslet nad tím, zda bude firma s tak nízkým základním kapitálem považována za ekonomicky stabilní.

V letošním roce by mělo být možné firmu založit již za 3 dny a finanční zátěž by měla také být snížena. Soudní výlohy a poplatky u notáře se sníží na 3 000 Kč.

3 Praktická část

3.1 Představení společnosti

Společnost, u které jsem se rozhodla zjistit daňové zatížení, si nepřeje být jmenována. Její právní formou je společnost s ručením omezeným. Společnost vznikla zápisem v obchodním rejstříku v květnu 1994 a má sídlo na Vysočině. Působí na našem trhu tedy již více jak 20 let. Firma má 3 vlastníky, z nichž 2 jsou zároveň jednateli společnosti a mohou za firmu rozhodovat samostatně. Základní kapitál činí 13818000 Kč, který již byl splacen. Předmětem podnikání je výroba hygienických potřeb a nákup a prodej zboží.

Společnost je výrobní společností, která je zaměřena na dámskou hygienu. Zabývá se jak výrobou, tak vývojem v této oblasti. Firma má vlastní produktové portfolio a vyrábí i privátní značky pro své obchodní partnery z celého světa.

Filozofií firmy je vyrábět výrobky nejvyšší kvality za přijatelné ceny, a tím být zajímavější pro zákazníky než světoví výrobci. Prioritou je dosáhnout maximální spokojenosti zákazníků, ale být zároveň i prospěšní společnosti, proto vytváří pracovní místa pro zdravotně postižené. Velmi důležitá je pro firmu také otázka životního prostředí, proto se ve výrobě nevytváří žádné nebezpečné odpady.

Vysoká kvalita výrobků je podložena několika tituly NEJLEPŠÍ NOVINKA ROKU ve Volbě spotřebitelů. Zároveň je firma držitelem několika certifikátů kvality a své výrobky neustále testuje jak ve své vlastní laboratoři, tak ve Státním zdravotním ústavu nebo v laboratořích v Německu. Aby mohla firma dosáhnout svých cílů, je ve firmě neustále udržován systém kvality ISO 9001:2008.

Dodavateli jsou špičkoví výrobci surovin, u kterých firma věnuje velkou pozornost jak jejich vlastnostem, tak také makrobiologické čistotě. Výhradní dodavatelé jsou převážně z Německa, Finska a České republiky.

Zákazníky jsou především obchodní řetězce jak v České republice, tak v zahraničí. Na druhou stranu má firma nespočet konečných zákazníků, jako jsou soukromé osoby nebo malé obchůdky. Více než polovina produkce se však vyváží do ciziny, a to především na Slovensko, do Maďarska, Litvy, Německa nebo Bulharska.

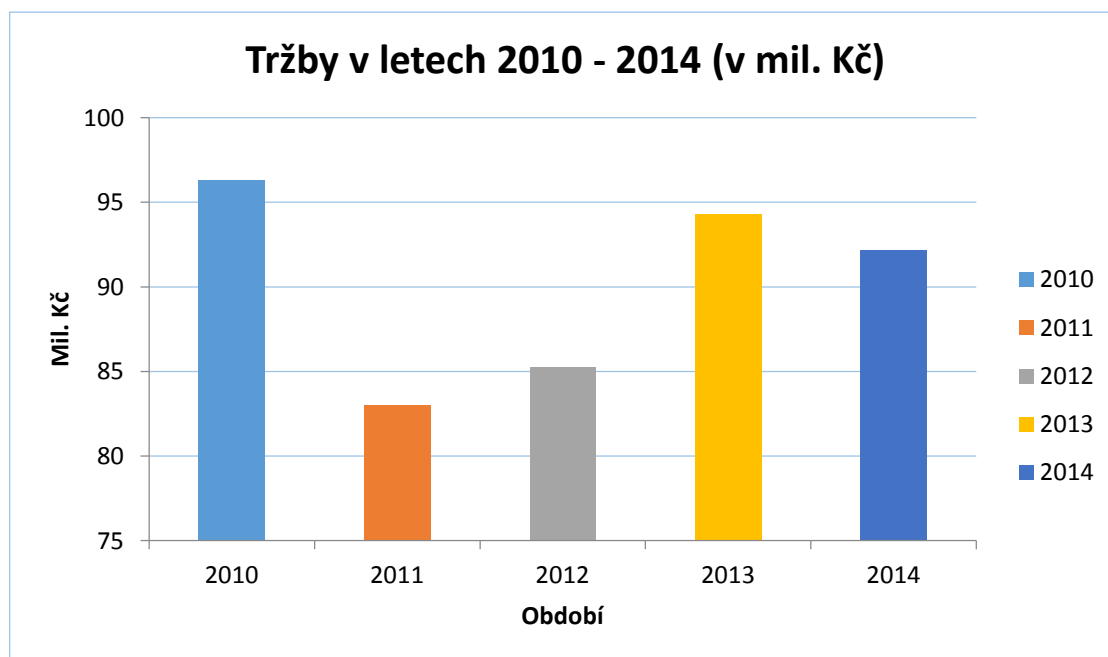
Společnost vede účetnictví v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, který stanovuje způsob a požadavky na vedení účetnictví. Účetnictví slouží nejen manažerům a vlastníkům společnosti, ale také k výpočtům daně z přidané hodnoty a hospodářského výsledku, ze kterého se zjišťuje daň z příjmů.

3.2 Tržby společnosti

Tržby za posledních 5 let jsou uvedeny v tabulce č. 7.

Tabulka 7: Vývoj tržeb v letech 2010 – 2014 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Rok	Tržby v mil. Kč
2010	96,296
2011	83,003
2012	85,279
2013	94,300
2014	92,177

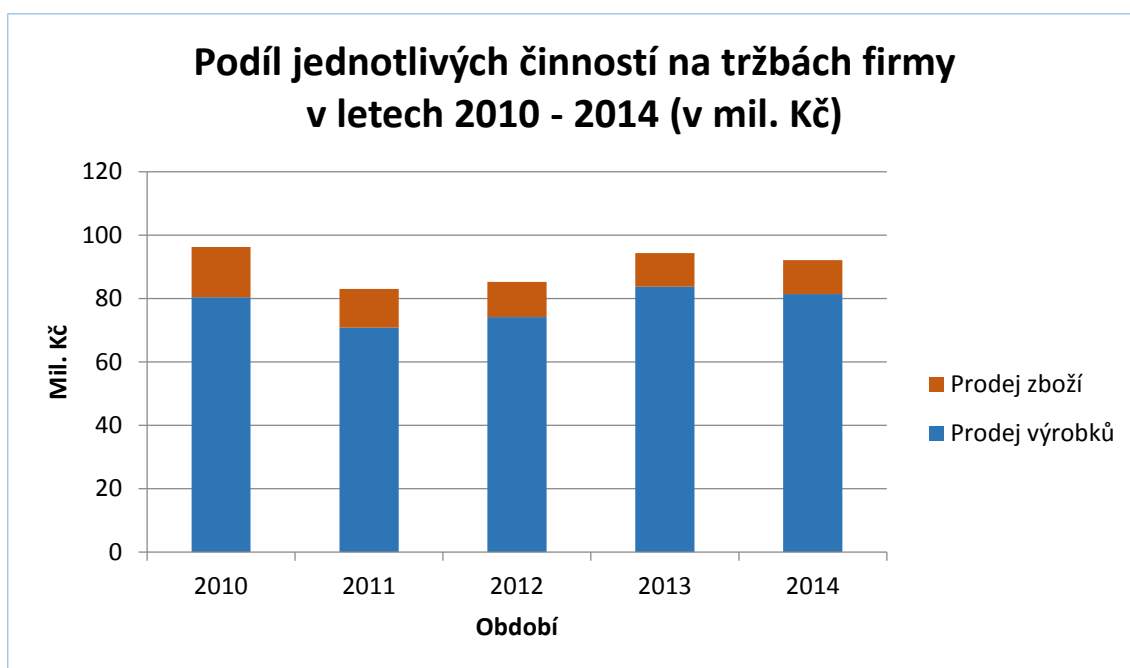
Graf 3: Vývoj tržeb v letech 2010–2014 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Z uvedeného přehledu tržeb za posledních 5 let vyplývá, že se společnost po rekordních tržbách v roce 2010 a krizi v roce 2011 snaží růst. V roce 2010 dosáhla rekordní výše tržeb v historii firmy více než 96 mil. Kč.

Takto se na jednotlivých letech podílely hlavní činnosti:

Tabulka 8: Podíl jednotlivých činností na tržbách firmy (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Rok	Prodej výrobků	Prodej zboží
2010	80,398	15,898
2011	70,777	12,226
2012	74,133	11,146
2013	83,741	10,559
2014	81,402	10,775

Graf 4: Podíl jednotlivých činností na tržbách firmy (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

3.3 Daň z příjmů právnických osob

Stanovení daně z příjmů právnických osob se řídí zákonem o dani z příjmů. Společnost vychází při výpočtu této daně z výsledku hospodaření před zdaněním. Tento výsledek je upraven o náklady, které nejsou daňově uznatelné, a také o příjmy, které nejsou předmětem daně. Daň z příjmů právnických osob se vztahuje na veškeré příjmy společnosti, které plynou z jejího předmětu podnikání. Společnosti plynou příjmy z prodeje vlastních výrobků a nakupovaného zboží, mimořádně se vyskytují příjmy z prodeje surovin a materiálu.

Stanovení výše daňové povinnosti je součástí účetní závěrky. Při účetní uzávěrce se kontrolují a uzavírají veškeré účty a provádí se inventarizace. Také se musí určit rozdíl mezi daňovými a účetními odpisy. Pokud jsou účetní odpisy vyšší než daňové, rozdíl se od hospodářského výsledku odečte. Po vyčíslení výsledku hospodaření se vypočte daň z příjmů, kterou je potřeba zahrnout do účetnictví. Poté lze uzavřít účetní knihy a sestavit účetní závěrku.

Součástí účetní závěrky je sestavení rozvahy, výkazu zisků a ztrát a přílohy k účetní závěrce. Společnost má povinnost ověření účetní závěrky auditorem.

Tabulka 9: Přehled výpočtu daně z příjmů v letech 2010–2014 (v tis. Kč) (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

	Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok 2014
Provozní VH	1196	-3325	-953	1291	-355
Finanční VH	-732	-838	-733	-1167	-736
Mimořádný VH	-84	-106	0	0	0
VH před zdaněním	380	-4269	-1686	124	-1091
+ Rozdíl odpisů, náklady daň. neuznané	882	88	530	543	542
ZD	1262	-4181	-1156	667	-549
Ztráta z min. let	0	0	0	-667	0
x 19 % daň	240	0	0	0	0

Údaje pro zjišťování výsledku hospodaření získáváme z Výkazu zisků a ztrát.

Účetní odpisy byly v každém roce větší než daňové, proto se k výsledku hospodaření přičítají.

Nedaňovými náklady, o které byl výsledek hospodaření navýšen, se rozumí náklady na reprezentaci, nesmluvní pokuty nebo dary či bezplatná plnění. Společnost nemá příjmy, které by byly vyňaté ze základu daně.

Výsledek hospodaření se rok od roku velmi liší. V roce 2010 firma dosáhla zisku, a to především díky vysokým tržbám a také díky prodeji nepotřebného materiálu. V tomto roce zaplatila daň z příjmů ve výši 240 000 Kč. V roce 2011 firma dosáhla nejvyšší ztráty ve sledovaném období v důsledku obtížných podmínek na trhu. V tomto roce firmě klesly tržby a byla nucena propustit několik zaměstnanců. Avšak i přes pokles mezd byla ztráta vyšší, než firma očekávala. V následujících obdobích se výsledek hospodaření zase zvyšuje, tržby rostou. Přesto v roce 2012 stále vykazuje ztrátu. V letech 2013 a 2014 již firma dosáhla téměř stejné úrovně tržeb jako v roce 2010. V roce 2014 firma opět vykazuje ztrátu, proto daňová povinnost nevznikla. V tomto roce firma přibrala nové zaměstnance a nakoupila více materiálu. Díky menším tržbám na skladě zůstalo více výrobků a zboží, než se předpokládalo.

Při pohledu na tabulku č. 9 je patrné, že se provozní, finanční a mimořádný výsledek hospodaření vyvíjely nelineárně.

3.4 Daň z příjmů ze závislé činnosti

Firma zaměstnává v průměru asi 43 zaměstnanců, za které odvádí sociální a zdravotní pojištění hrazené zaměstnavatelem a zaměstnancem. Všichni zaměstnanci pracují na základě pracovní smlouvy.

Na Dohodu o pracovní činnosti zaměstnává pouze uklízečku, která nemá podepsané Prohlášení a jejíž mzda nepřesáhne 5 000 Kč za měsíc, rozsah dohody není větší než 150 hodin ročně. Z této dohody odvádí pouze 15% srážkovou daň a neodvádí zdravotní a sociální pojištění. Žádný zaměstnanec nedosahuje takové výše mzdy, aby byl nucen odvádět solidární daň ve výši 7%.

3.4.1 Sociální pojištění

Zaměstnavatel je povinen platit pojistné na sociální zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění svých zaměstnanců. Proto je tento odvod zahrnut do výpočtu daňového zatížení firmy.

Sociální pojištění můžeme rozdělit na dvě části. Jednu část tvoří pojistné, které platí zaměstnanec ze své hrubé mzdy, a druhou část tvoří pojistné, které za zaměstnance platí zaměstnavatel. Pojistné se hradí z úhrnu hrubých mezd za kalendářní měsíc.

Pojistné na sociální zabezpečení

Zaměstnavatel odvádí pojistné na sociální zabezpečení v celkové výši 31,5 % z vyměřovacího základu, kterým jsou hrubé mzdy zaměstnanců. Zaměstnavatel hradí 25 % a zbývajících 6,5 % strhává zaměstnanci. Průměrný počet zaměstnanců za sledované období je 43, ti jsou odměňováni stálou měsíční sazbou, proto se pojistné během roku pohybuje na stejné úrovni.

Tabulka 10: Přehled pojistného na sociální zabezpečení (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Rok	Hrubé mzdy (v tis. Kč)	Sociální pojištění za zaměstnance 6,5 % (v tis. Kč)	Sociální pojištění za zaměstnavatele 25 % (v tis. Kč)
2010	11479	742	2863
2011	9798	633	2443
2012	10018	642	2505
2013	10913	709	2729
2014	11410	741	2853

V tabulce je uveden přehled pojistného, které bylo za zaměstnance odvedeno. Do daňového zatížení firmy patří sociální pojištění, které za zaměstnance platí zaměstnavatel. Je zde uvedeno také pojistné placené zaměstnancem, které firma strhává zaměstnancům ze mzdy.

Sociální pojištění tvoří významnou část daňového zatížení společnosti. V tabulce je vidět, jak velká ztráta v roce 2011 ovlivnila vývoj mezd ve firmě, jelikož došlo

k úsporám v odměňování, ale také k propouštění několika zaměstnanců. Avšak od následujícího roku mají mzdy tendenci růst.

Je třeba vzít v úvahu, že pojistné je daňovým nákladem, který snižuje základ pro výpočet daně z příjmů.

Pojistné na veřejné zdravotní pojištění

Pojistné na veřejné zdravotní pojištění je odváděno ve výši 13,5 % z úhrnu hrubých mezd. Zaměstnanec platí ze své mzdy 4,5 % a zaměstnavatel odvádí 9 % z vyměřovacího základu zaměstnance. Tato sazba se ve sledovaném období nezměnila.

Tabulka 11: Přehled pojistného na veřejné zdravotní pojištění (v tis. Kč) (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Rok	Hrubé mzdy (v tis. Kč)	Zdravotní pojištění za zaměstnance 4,5 % (v tis. Kč)	Zdravotní pojištění za zaměstnavatele 9 % (v tis. Kč)
2010	11479	517	1034
2011	9798	441	882
2012	10018	451	902
2013	10913	492	983
2014	11410	514	1027

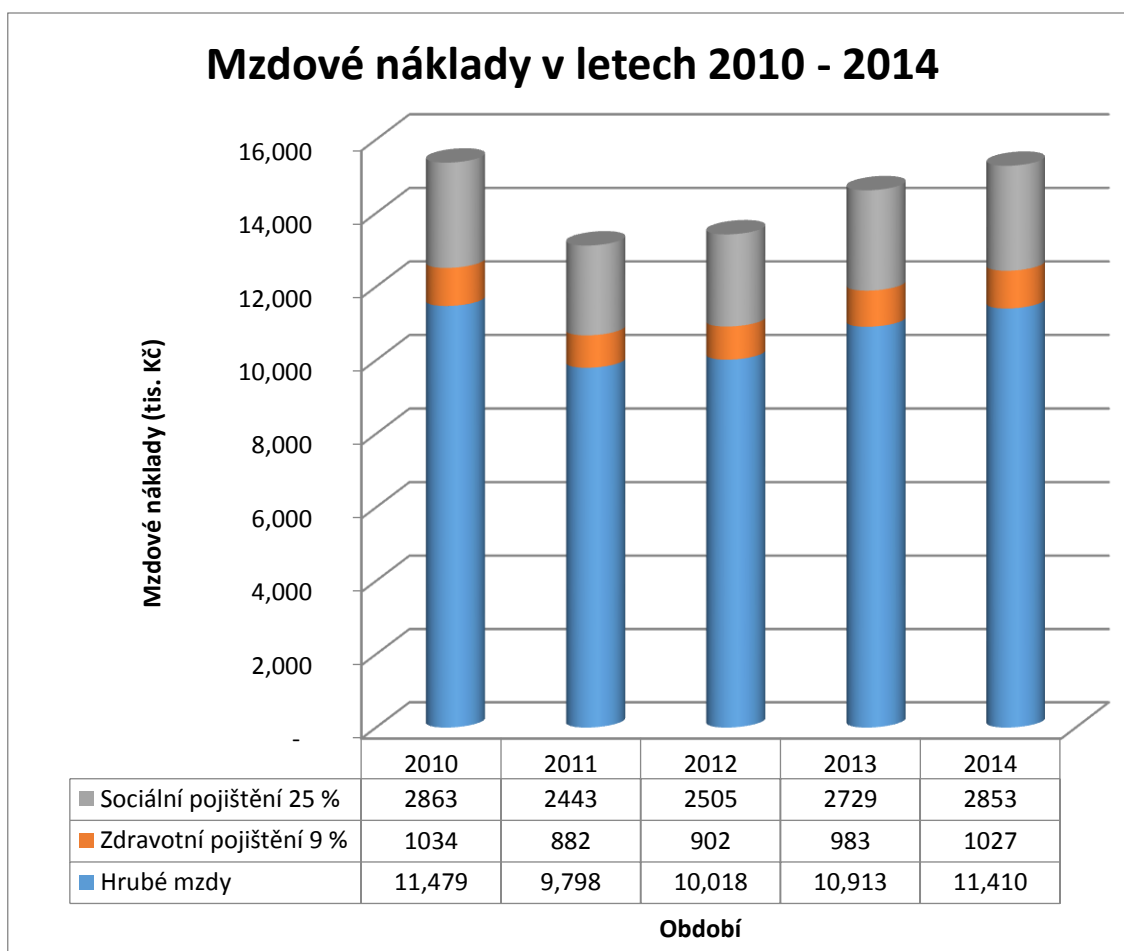
Zaměstnanec si může zvolit, u které zdravotní pojišťovny chce být pojištěn. Firma musí jeho rozhodnutí respektovat, proto odvádí pojistné více pojišťovnám. U této společnosti je to nejvíce Všeobecné zdravotní pojišťovně. Zdravotní pojištění roste nebo klesá úměrně s počtem zaměstnanců. Toto pojištění je stejně jako sociální pojištění významným nákladem, který ovlivňuje daňové zatížení společnosti.

3.4.2 Mzdové náklady

Za své zaměstnance je firma povinna platit zákonná pojištění a daň z příjmů ze závislé činnosti. Hladiny mezd se v jednotlivých letech nijak výrazně nelišily, kromě roku 2010. Nejvíce zaměstnanců měla firma v roce 2010. Díky krizi v roce 2011 byla nucena několik zaměstnanců propustit, avšak v následujících letech několik pracovníků znovu přijala, i když už ne v takovém počtu, jako jich v předchozích letech propustila. Proto mohla společnost také navýšit mzdy.

Tabulka 12: Přehled mzdových nákladů zaměstnavatele (v tis. Kč) (Interní zdroje firmy 2010–2014),
vlastní zpracování

Rok	Hrubé mzdy (v tis. Kč)	Zákonná pojištění za zaměstnavatele (v tis. Kč)	Mzdové náklady zaměstnavatele (v tis. Kč)
2010	11 479	3 897	15 376
2011	9 798	3 325	13 123
2012	10 018	3 407	13 425
2013	10 913	3 712	14 625
2014	11 410	3 880	15 290

Graf 5: Přehled mzdových nákladů (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tento graf ukazuje, kolik tvoří celkové mzdové náklady v období 2010–2014. Do mzdových nákladů jsou zahrnuty hrubé mzdy za všechny zaměstnance, pojistné na sociální zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění, které hradí zaměstnavatel.

V roce 2010 činily mzdové náklady celkem 15 376 tis. Kč. V následujícím roce se částka snížila na 13 123 tis. Kč a v roce 2012 se pohybovala téměř na stejné úrovni 13 425 tis. Kč. V roce 2013 již mzdové náklady stouply především díky náboru nových zaměstnanců na 14 625 tis. Kč a v roce 2014 již dosáhly mzdové náklady podobné úrovně jako v rekordním roce 2010, a to 15 290 tis. Kč.

Z grafu č. 5 je zřejmé, že v roce 2011 došlo ke snížení počtu zaměstnanců, a tím také ke snížení hrubých mezd, a to o celých 14,65 % oproti roku 2010. Od roku 2012 došlo postupně k nárůstu mezd a následnému opětovnému nabírání zaměstnanců. V roce 2014 dosáhla výše mezd téměř stejné úrovně jako v roce 2010. Rozdíl činí pouze 0,6 %.

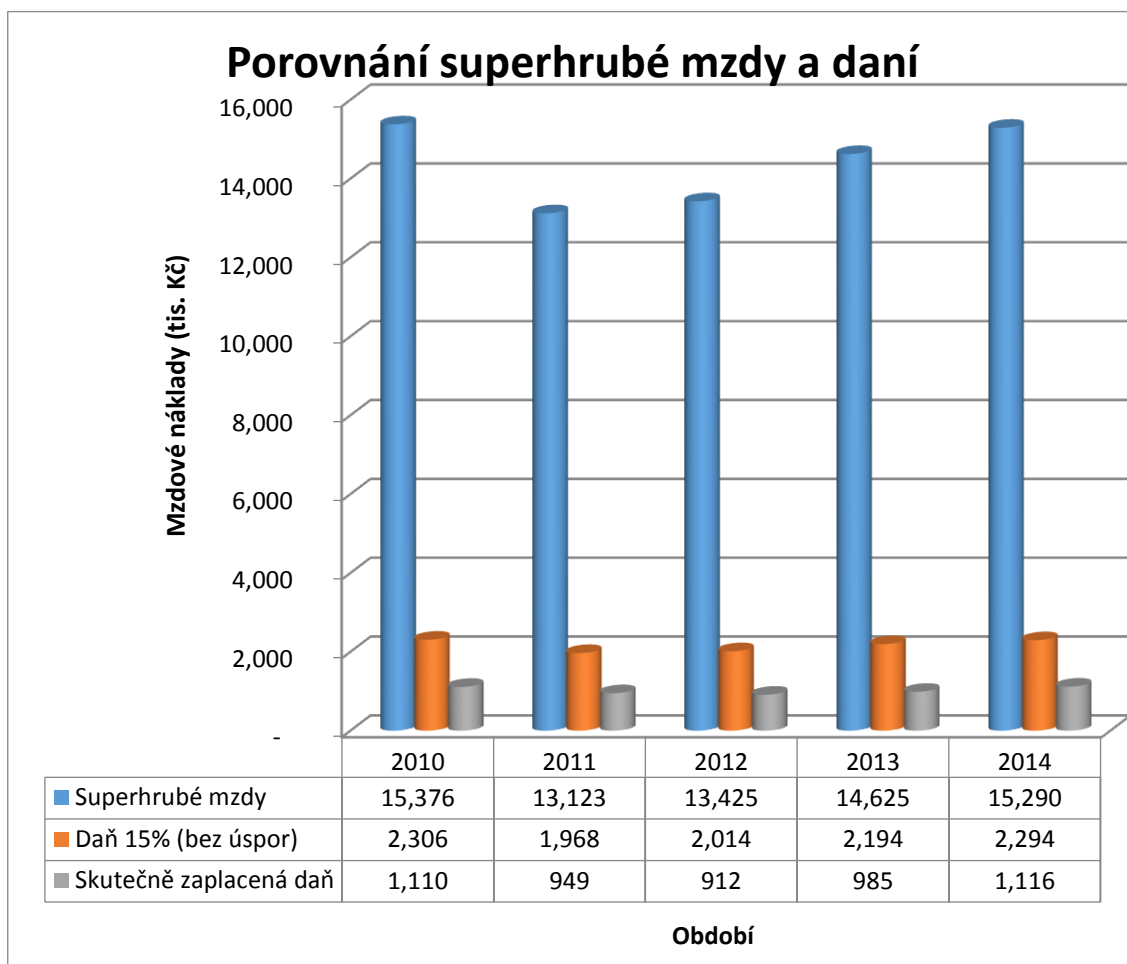
V České republice je sazba daně z příjmů fyzických osob 15 % z hrubé mzdy zvýšené o zákonné pojistné placené zaměstnavatelem (do konce roku 2014). To ovšem neznamená, že ve výši 15 % je daň také odváděna. Daňová povinnost totiž nezávisí pouze na sazbě daně, ale i na samotném výpočtu. Významnou položkou je v tomto případě výše jednotlivých hrubých mezd a nárok na slevy na dani. Uplatňované slevy jsou na poplatníka, na vyživované děti a na invaliditu. Ve sledované společnosti se mzdy pohybují na rozdílných úrovních a nejvíce zaměstnanců pracuje na dělnických profesích. Proto mohou být rozdíly mezi vypočtenou daní a slevou v některých případech záporné. Jedná se pak o daňové bonusy. V takových případech není daň státu odváděna, ale je vyplacena zaměstnanci ve mzdě jako částka, která přesáhla daňovou povinnost.

Tabulka 13: Přehled skutečné daňové povinnosti zaměstnanců (v tis. Kč) (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Rok	Superhrubá mzda (v tis. Kč)	Zaplacená daň	Reálná sazba daně
2010	15 376	1 110	7,22%
2011	13 123	949	7,23%
2012	13 425	912	6,79%
2013	14 625	985	6,74%
2014	15 290	1 116	7,30%

Z tabulky je patrné, že hrubé mzdy nejsou celkově zatíženy 15% daní. Jak již bylo zmíněno, zaměstnanci využívají slev na dani, a proto se daňová povinnost snižuje.

Daňové úspory mají velký vliv na velikost daňového zatížení. Rozdíl mezi sazbami tak může dosahovat až 8 % a to především díky nízkým mzdám dělníků a jejich slevám.

Graf 6: Porovnání superhrubé mzdy a daní (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Z grafu č. 6 jsou patrné rozdíly ve výši daně 15 % a skutečně odváděné. Pokud by firma platila opravdu celých 15 % a zaměstnanci by neměli nárok na žádné slevy na dani, zaplatila by firma na dani o více jak polovinu víc než ve skutečnosti.

3.5 Daň z přidané hodnoty

Společnost je plátcem DPH s měsíčním zdaňovacím obdobím, proto musí vždy do 25. dne následujícího měsíce předložit daňové přiznání k dani z přidané hodnoty a souhrnné hlášení, a zároveň zaplatit daň z přidané hodnoty.

Společnost vyrábí hygienické potřeby, na které se vztahuje základní sazba DPH. Prodej zboží je také zatížen 21% sazbou DPH. Pouze málo případů podléhá snížené sazbě. V minulosti byly dětské pleny zařazeny do snížené sazby DPH, avšak od roku 2013 již tomu tak není, proto většina přijatých i uskutečněných zdanitelných plnění podléhá základní sazbě DPH.

Firma dodává zboží ve značné míře do zemí celého světa, zároveň z ciziny také nakupuje materiál, proto má povinnost podávat finančnímu úřadu souhrnné hlášení v elektronické podobě.

Sazby se za poslední roky několikrát měnily. V roce 2010 a 2011 byla základní sazba 20% a snížená sazba 10 %. V roce 2012 se základní sazba nezměnila, avšak snížená sazba se zvýšila na 14%. V roce 2013 dochází opět ke změně v obou sazbách. Základní sazba stoupla na 21 % a snížená se mění na 15 %. Těmto změnám ovšem stále není konec.

Společnost prodává zboží, které sice není sezónní, ale dochází pravidelně k výkyvům v prodeji. Daňová povinnost tedy v průběhu roku kolísá. Doba od objednávky k distribuci je různá, záleží na druhu a množství výrobku. Materiál se nakupuje s předstihem, proto je v některých měsících daňová povinnost vysoká. Roli zde hraje také cena materiálu, která se může měnit i v průběhu roku. Pokud firma nakupuje ve větším množství, projeví se to ve slevách za materiál. Na rozdílných hodnotách daňové povinnosti během roku se podílí také nerovnoměrnost zakázek. K nárůstu tržeb a tím i ke zvýšení daňové povinnosti dochází většinou na začátku roku a v letních měsících. Naopak před Vánocemi jsou tržby poměrně nízké. Materiál se však nakupuje, jelikož po Vánocích dochází opět k nárůstu objednávek.

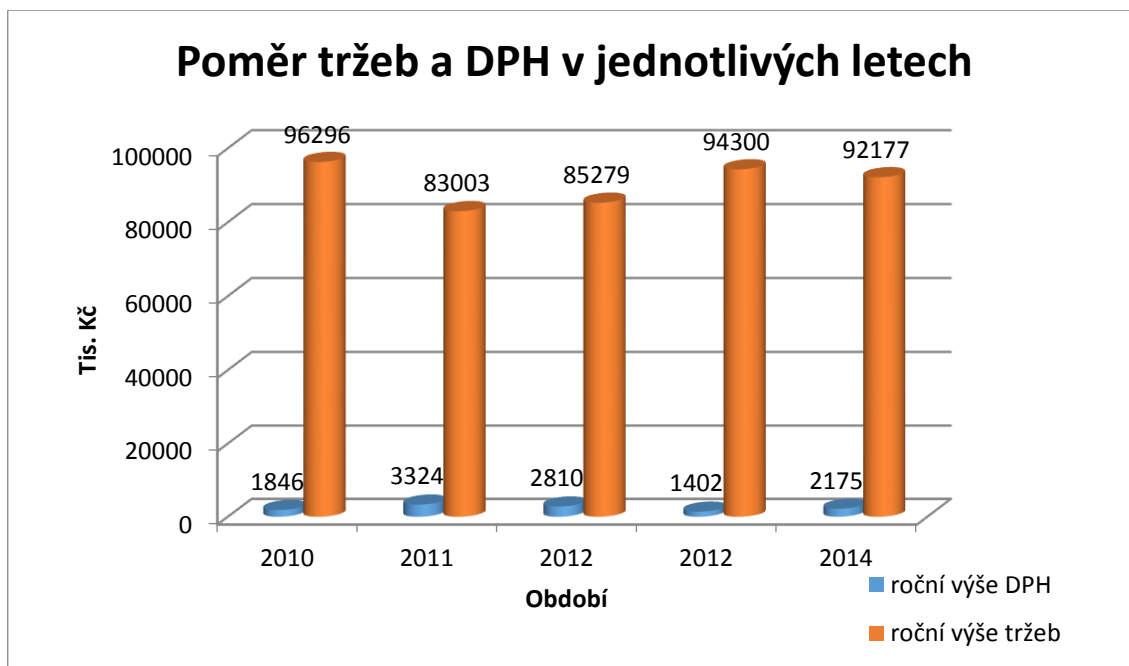
Vývoj daňové povinnosti v jednotlivých sledovaných letech je pro názornost zachycen v následující tabulce. Firma ve většině případů více prodávala, než nakupovala, proto dochází k daňové povinnosti a jen velmi málo k daňovému odpočtu.

Tabulka 14: Přehled daňové povinnosti ve sledovaném období 2010–2014 v Kč (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

	2010	2011	2012	2013	2014
leden	5503	344388	592340	417312	352032
únor	233857	217218	222700	172720	272068
březen	34618	442608	372361	119982	6639
duben	102237	367409	450561	239205	132229
květen	280116	235190	180191	144056	135123
červen	50688	277286	186493	3885	32512
červenec	571265	136082	23754	132049	224799
srpen	246183	130424	200602	124450	295018
září	309496	322423	471496	307552	212734
říjen	96502	372738	42351	2	228206
listopad	-214191	337611	36728	-223579	177649
prosinec	130168	140332	29976	-35997	106230
Celkem za rok v Kč	1 846 442	3 323 709	2 809 553	1 401 637	2 175 239

Z tabulky č. 14 i z následného grafu č. 7 je patrné, že i přes vysoké tržby společnosti odvedla firma na dani z přidané hodnoty méně. Důvodem jsou investice do nových součástí strojů v roce 2010, stejně tak nákup většího množství materiálu a nových automobilů v roce 2013. Vliv na větší daňovou povinnost má také nákup materiálu ze zahraničí, které je od daně osvobozeno.

Při srovnání roku 2010 s rokem 2011 se ukazuje, že v roce 2011 dolehla na odvětví ekonomická krize. Klesly tržby a vzrostly ceny surovin. Firma měla nakoupen materiál dopředu ještě za příznivé ceny, proto nemusela v roce 2010 nakupovat ve velkém množství dražší suroviny. Toto zdražení se tak razantně nepromítlo do cen výrobků, avšak jak již bylo zmíněno, tržby výrazně klesly, a tím i marže. V následujících letech byla firma nucena přehodnotit ceny svých výrobků a došlo k mírnému navýšení cen. Tím došlo také k růstu tržeb.

Graf 7: Poměr tržeb na DPH v jednotlivých letech (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Na grafu č. 7 je vidět, že podíl DPH na tržbách je pouze okolo 2 %. Největší podíl má DPH v roce 2011, kdy vzhledem k nízkým tržbám a vysokým nákladům dosáhl podíl DPH na tržbách 4 %.

Plátce, pro kterého je uskutečněno plnění v **režimu přenesení daňové povinnosti**, je od roku 2012 povinen vypočítat a uvést na obdrženém daňovém dokladu výši daně. Tuto daň musí odvést jako daň na výstupu a pokud má nárok, může si uplatnit odpočet daně na vstupu. Společnost obdržela faktury, které se týkaly přenesení daňové povinnosti, od firem, jež prováděly stavební a montážní práce na budově. Sledovaná firma vydává takovéto faktury pouze velmi výjimečně v řádu několika faktur za rok, a to za prodej odpadu z výroby.

Pro zajímavost zde uvádím tabulku č. 15, kde je vypočteno, jak by se DPH změnilo, kdyby firma nevyužila tohoto režimu.

Tabulka 15: Rozdíl v DPH díky přenesení daňové povinnosti v Kč (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

	přijaté	uskutečněné	základ daně	rozdíl v DPH
2012	191 592	0	191 592	38 318
2013	514 508	11 585	502 923	105 614
2014	164 164	18 245	145 919	30 643

Jak vyplývá z tabulky, firma by si uplatnila na DPH od roku 2012 navíc celkovou částku 174 575 Kč, ale díky režimu přenesení daňové povinnosti si o tuto částku nemohla snížit daňovou povinnost. Největší částku by si mohla uplatnit v roce 2013, kdy si najala firmu na stavební práce.

Jak již bylo zmíněno, firma nakupuje materiál v **Evropské unii. Pořízené zboží** zatíží sazbou daně a zároveň si uplatní odpočet daně. Daň je tedy uvedena na daňovém přiznání mezi zdanitelnými plněními, ale zároveň je také uvedena ve stejné výši mezi nároky na odpočet daně, proto je pořízení zboží z EU neutrální vůči dani.

Díky tomu však odvedla na DPH podstatně více, než kdyby nakupovala v České republice. V tabulce č. 16 je pro názornost uvedena výše daně s nárokem na odpočet při pořízení zboží z EU.

Tabulka 16: Přehled základů daně a sazby daně při pořízení zboží z EU (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

rok	roční daňová povinnost (tis. Kč)	pořízení z EU (tis. Kč)	sazba 21% (tis. Kč)
2010	1 846	33 160	6 964
2011	3 324	28 205	5 923
2012	2 810	29 558	6 207
2013	1 402	29 840	6 266
2014	2 175	35 208	7 394

Jak je z tabulky č. 16 patrné, pokud by DPH při pořízení zboží z EU bylo možné odečíst z celkové daňové povinnosti, firma by každoročně dosahovala nadměrného odpočtu. Celkově by si tak snížila daňovou povinnost o více než 32 mil. Kč.

Firma **dodává** své výrobky také **do zemí EU**. Prodávané zboží zatíží sazbou daně a v daňovém přiznání uvede mezi osvobozená plnění s nárokem na odpočet. Tím opět neovlivní výši daňové povinnosti firmy. V tabulce č. 17 je pro zajímavost uveden rozdíl ve výši daně při dodání do EU.

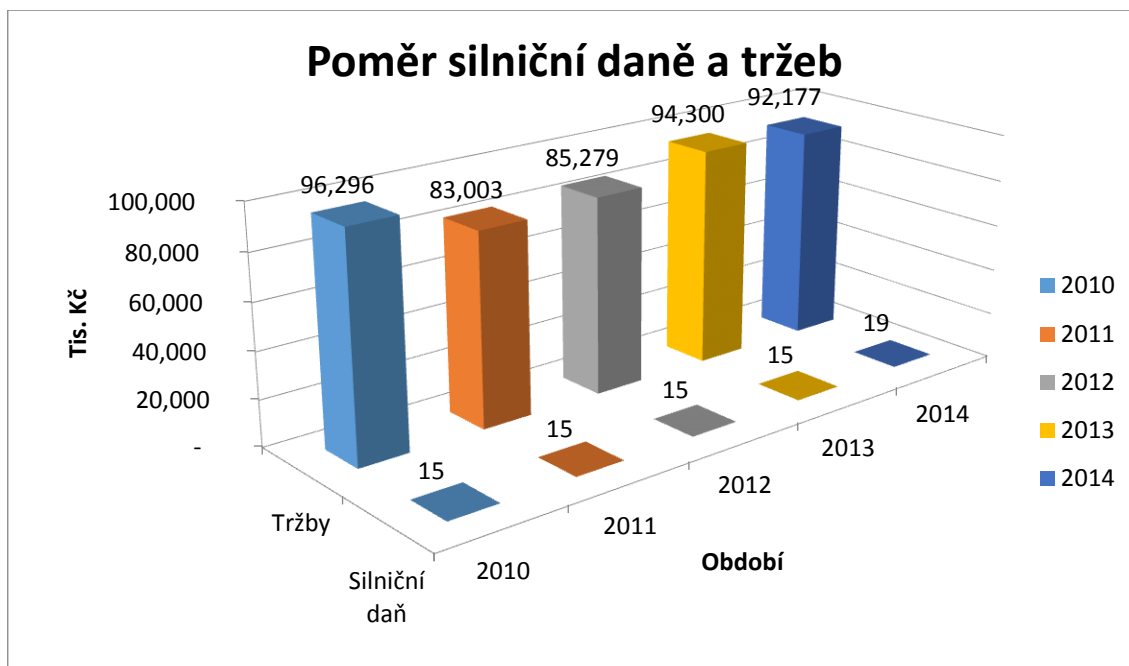
Tabulka 17: Přehled základů daně a sazby daně při dodání zboží do EU (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

rok	roční daňová povinnost (tis. Kč)	dodání do EU (tis. Kč)	sazba 21% (tis. Kč)
2010	1 846	38 214	8 025
2011	3 324	21 363	4 486
2012	2 810	24 636	5 174
2013	1 402	31 634	6 643
2014	2 175	31 802	6 678

V této tabulce je opět vidět, že firma při dodání zboží do EU ušetřila na daňové povinnosti během sledovaných let 31 mil. Kč, jelikož o tuto částku by musela zaplatit více na DPH, pokud by zboží prodala v ČR.

3.6 Silniční daň

Společnost vykazuje ve svém obchodním majetku do roku 2013 šest automobilů. Od roku 2014 má ještě o jeden automobil více. Vždy se jedná o osobní automobily. Pokud nějaký automobil prodá, pokaždé jej nahradí opět jiným vozidlem. Jeden automobil má zdvihový objem motoru 1996 cm^3 a jeho roční sazba silniční daně je 3 000 Kč. Druhý automobil koupený v lednu 2014 má zdvihový objem motoru již nad $2\,000\text{ cm}^3$ a jeho roční sazba silniční daně je 3 600 Kč. Ostatních pět automobilů se řadí svými zdvihovými objemy do kategorie od $1\,250\text{ cm}^3$ do $1\,500\text{ cm}^3$ a jejich roční sazba daně je 2 400 Kč. Všechny automobily slouží k podnikání.

Graf 8: Poměr silniční daně a tržeb (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 18: Přehled plateb silniční daně v Kč (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

	5 vozidel 1 250 - 1 500 cm ³	1 vozidlo 1 500 - 2 000 cm ³	1 vozidlo 2 000 - 3 000 cm ³	celkem za rok
2010	12 000	3 000	x	15 000
2011	12 000	3 000	x	15 000
2012	12 000	3 000	x	15 000
2013	12 000	3 000	x	15 000
2014	12 000	3 000	3 600	18 600

Celková daňová povinnost ve sledovaných letech byla vždy 15 tis. Kč, jelikož vždy měla společnost stejný počet automobilů. V letech 2010–2013 se vozový park nijak neměnil, co se týká počtu automobilů. Pokud se nakoupil nový automobil, vždy to byla výměna za prodaný starý. V roce 2014 se však daňová povinnost k silniční dani navýšila díky novému automobilu na 19 tis. Kč. Silniční daň se celkově podílí na tržbách pouze 2%.

3.7 Daň z nemovitých věcí

Firma odvádí daň z nemovitých věcí jak za pozemky, tak za stavby, které jsou vedené v katastru obce, kde firma působí. Předmětem zdanění je provozní budova včetně pozemku pod zastavěnou plochou a přilehlé pozemky.

Ve výměře pozemků nedošlo v uplynulých letech ke změnám ve výměře ani ke změnám sazeb. Zaplacená daň je tedy ve sledovaných letech stejná.

Tabulka 19: Přehled daně z nemovitých věcí v letech 2010–2014 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Druh pozemku	Výměra m ²	Sazba daně	Výsledná daň v Kč		
Ostatní plocha	1 136	0,2	228		
Ostatní plocha	361	5	1 805		
Ostatní plocha	37	0,2	8		
Celkem daň z pozemku	1 534		2 041		
Druh stavby	Výměra m ²	Sazba daně	Daň v Kč	Koeficient	Výsledná daň v Kč
Zastavěná plocha - průmysl	774	10	7 740	2	11 610
Zastavěná plocha - průmysl	31	10	310	2	465
Celkem daň ze staveb	805				12 075
Celková daň za rok v Kč					14 116

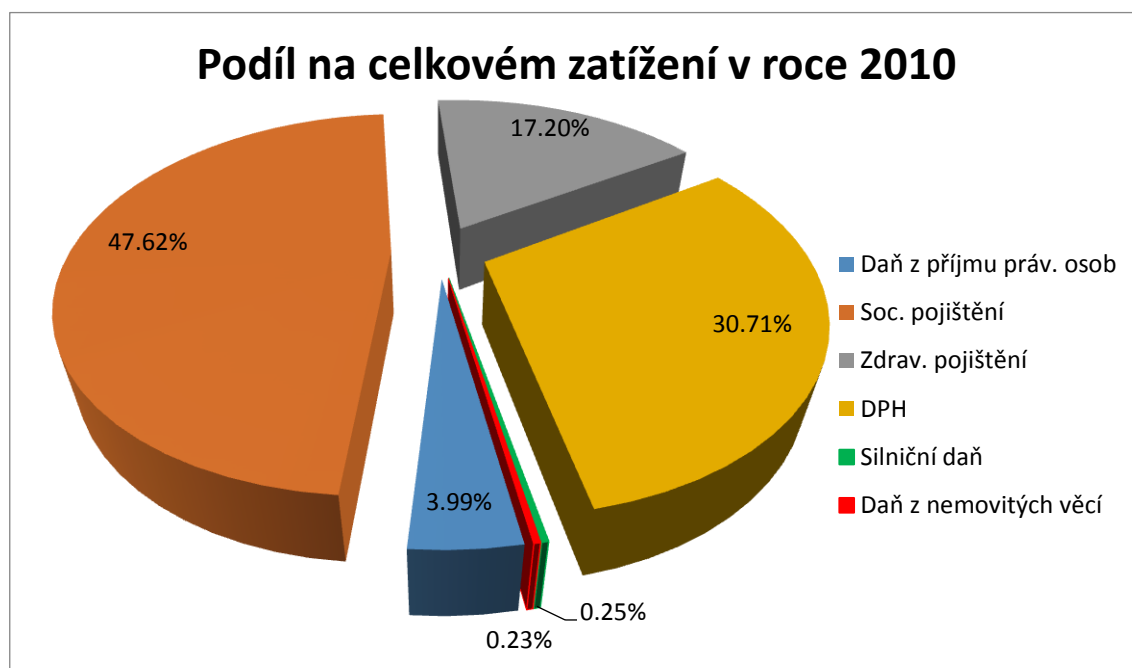
Daň z nemovitých věcí činí každý rok 14 116 Kč. Výsledná daňová povinnost je každoročně větší než 5 000 Kč, proto firma platí daň z nemovitých věcí ve dvou splátkách, první splátku k 31. květnu a druhou k 30. listopadu.

3.8 Celkové daňové zatížení firmy

V této kapitole je vyčíslen podíl jednotlivých daní na celkovém daňovém zatížení společnosti.

Tabulka 20: Přehled povinných odvodů 2010–2014 v tis. Kč (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

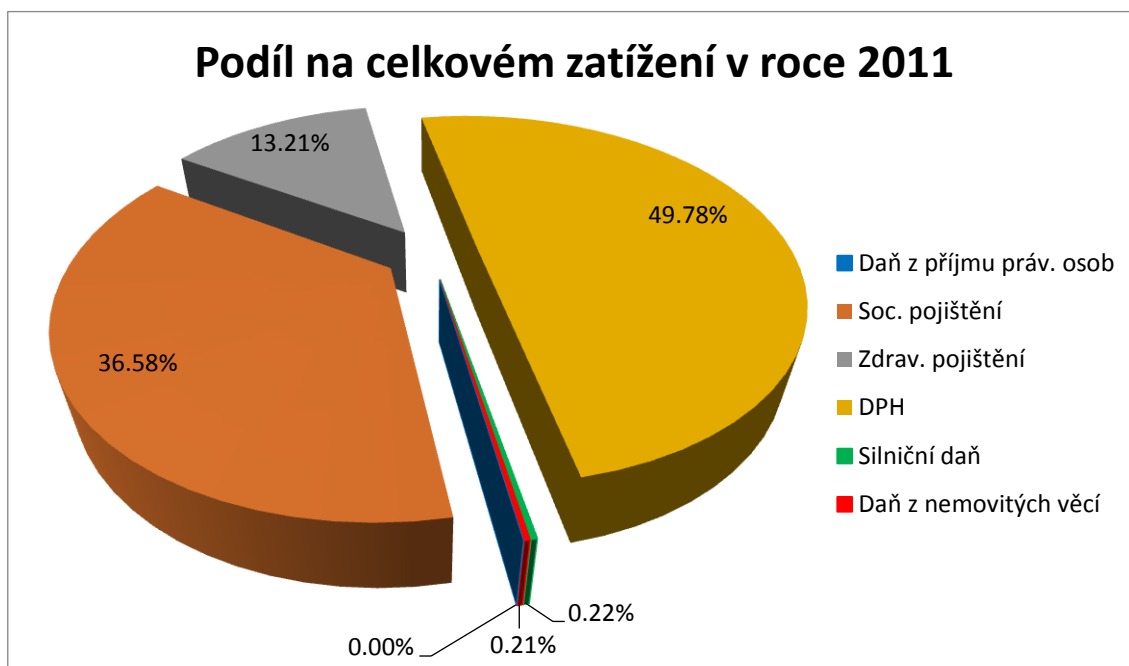
Druh daně	2010	2011	2012	2013	2014
Daň z příjmu práv. osob	240	0	0	0	0
Sociální pojištění	2 863	2 443	2 505	2 729	2 853
Zdravotní pojištění	1 034	882	902	983	1 027
DPH	1 846	3 324	2 810	1 402	2 175
Silniční daň	15	15	15	15	19
Daň z nemovitých věcí	14	14	14	14	14
Celkem (tis. Kč)	6 012	6 678	6 246	5 143	6 088

Graf 9: Podíl na celkovém zatížení v roce 2010 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

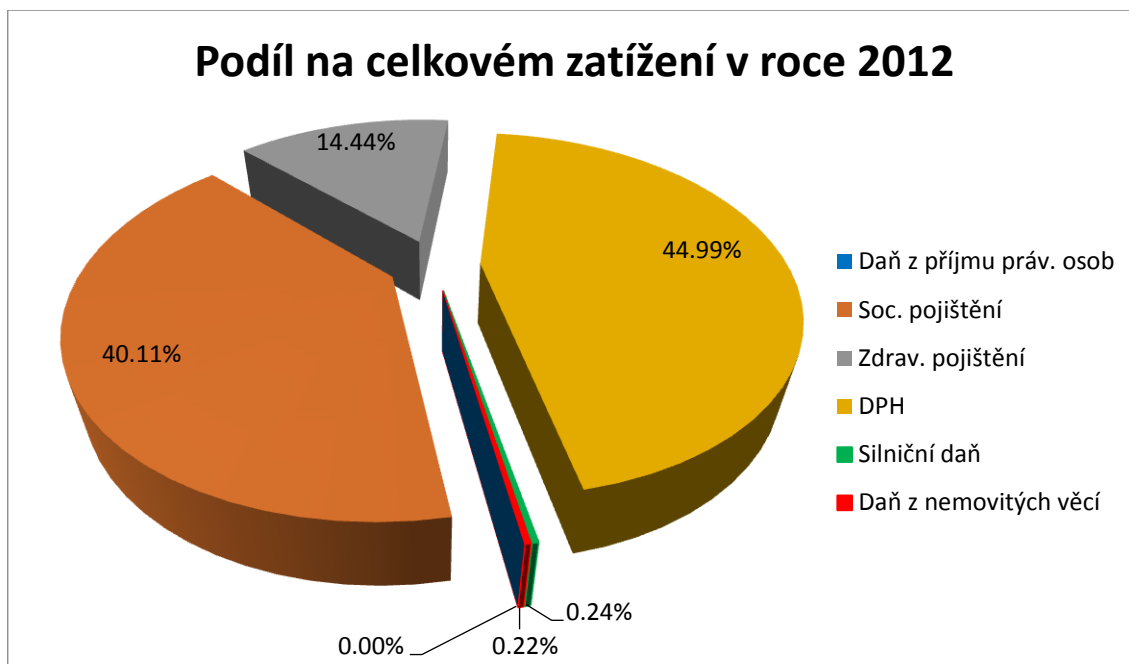
V roce 2010 firmu nejvíce zatížilo pojištění na sociální zabezpečení, které platí firma za zaměstnance. V tomto roce dosáhla výše tohoto pojištění více než 2,8 mil. Kč a firmu zatížilo ze 47,62 %. Naopak nejméně společnost zatížila daň silniční a z nemovitých věcí.

Obě tyto daně dosáhly téměř stejné výše, jelikož silniční daň zatížila 15 tisíci Kč firmu pouze z 0,25% a daň z nemovitých věcí dosáhla 14 tis. Kč a firmu zatížila jen z 0,23%.

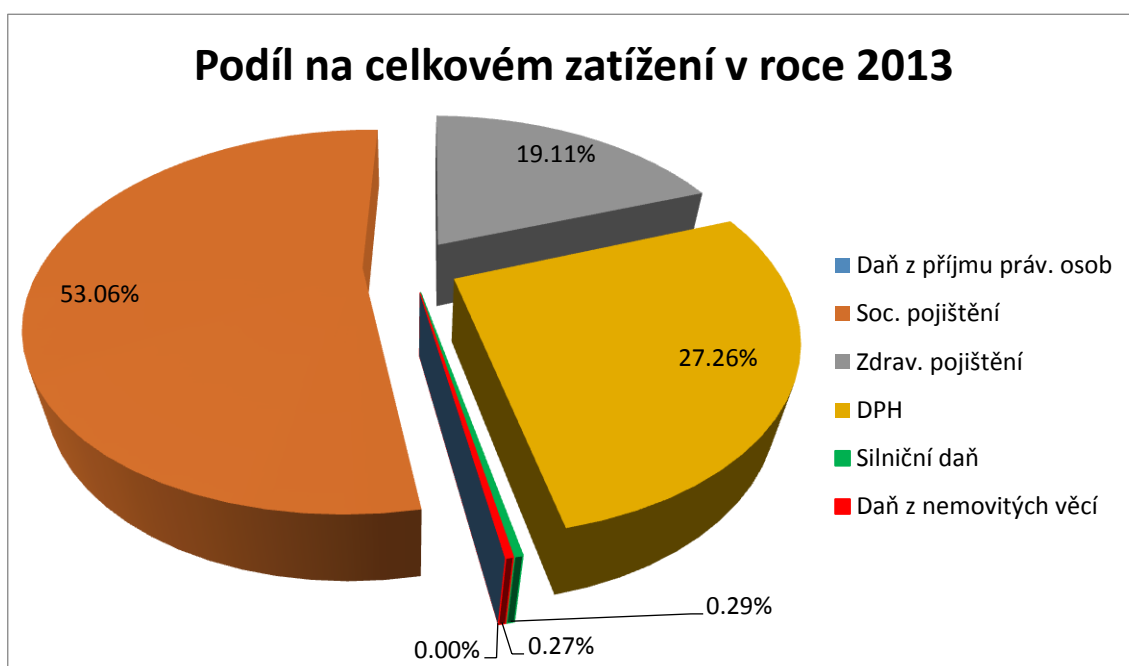
Graf 10: Podíl na celkovém zatížení v roce 2011 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

V roce 2011 firmu nejvíce zatížilo DPH, jelikož firma měla daňovou povinnost v tomto roce více než 3,3 mil. Kč, tato částka je nejvyšší za sledované období. DPH tak firmu zatížilo ze 49,78 %. Pojistné na sociální zabezpečení kleslo díky nižším mzdám. Nejméně společnost zatížila opět daň silniční a z nemovitých věcí. Silniční daň zatížila firmu 15 tisíci Kč, což činí pouze z 0,22 % a daň z nemovitých věcí dosáhla 14 tis. Kč a firmu zatížila jen z 0,21 %. Daň z příjmu právnických osob za tento rok neplatila. Jelikož v předchozím roce zaplatila na dani 240 tis. Kč, platila firma v roce 2011 čtvrtletní zálohy na daň. Tím však vznikl firmě přeplatek vůči správci daně, který v následujícím období mohla použít na úhradu DPH.

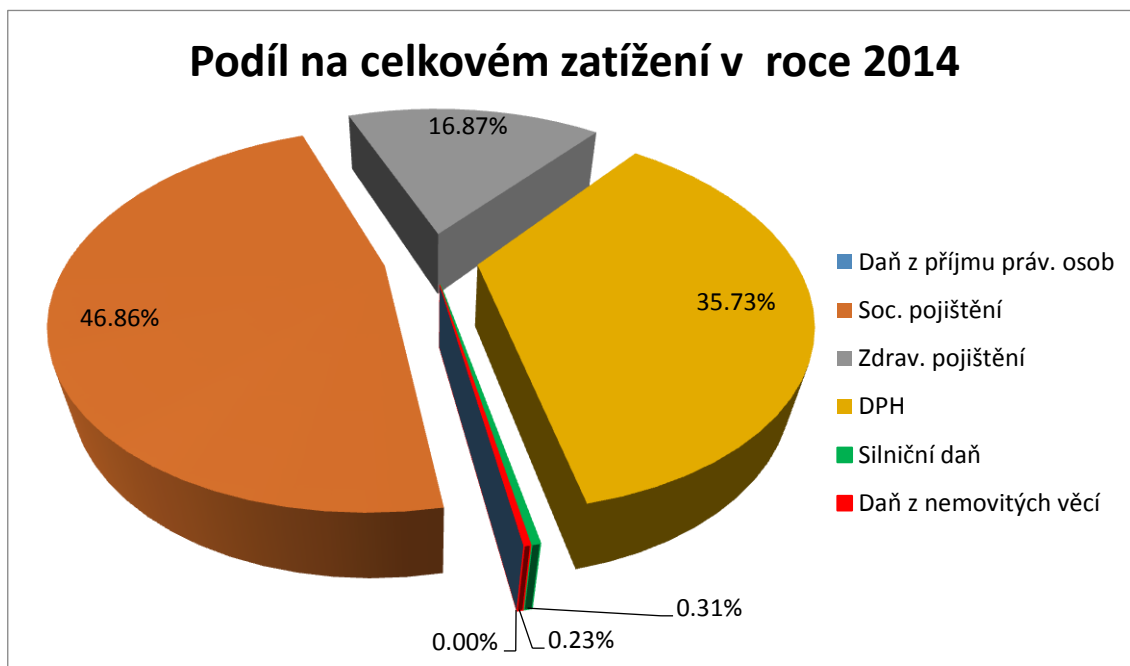
Graf 11: Podíl na celkovém zatížení v roce 2012 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

V roce 2012 se opakovala situace z předchozího roku a nejvyšší podíl měla opět daň z přidané hodnoty, jelikož firma měla daňovou povinnost v tomto roce více než 2,8 mil. Kč. DPH tak firmu zatížilo ze 44,99 %. Pojistné na sociální zabezpečení se mírně zvýšilo. Silniční daň a daň z nemovitých věcí jsou opět ve stejné výši, jako předcházející roky. Daň z příjmu právnických osob byla v nulové výši.

Graf 12: Podíl na celkovém zatížení v roce 2013 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

V roce 2013 již daň z přidané hodnoty nezaujímá první místo v daňovém zatížení. Největší podíl mělo tentokrát pojistné na sociální pojištění placené zaměstnavatelem, které se opět zvýšilo. Při 2,7 mil. Kč se pojistné podílelo na zatížení 53,06 %. DPH zatížilo firmu z 27,26 % a je nejnižší za sledované období. Nejmenší podíl zastávají zase silniční daň a daň z nemovitých věcí, které zůstaly ve stejné výši. Daň z příjmu právnických osob byla nulová.

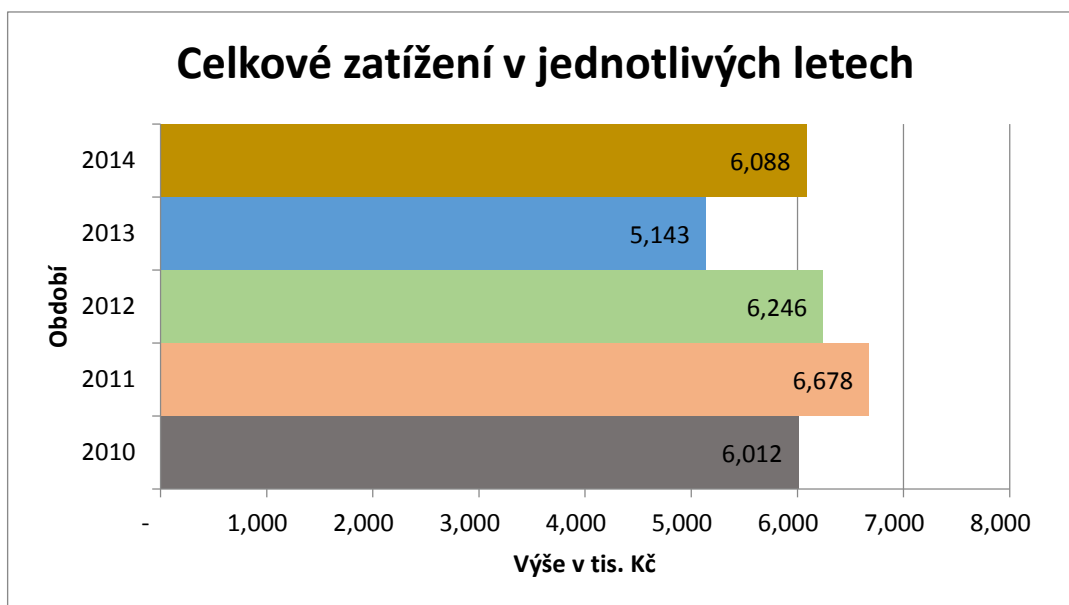

Graf 13: Podíl na celkovém zatížení v roce 2014 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

V roce 2014 se opět zvýšilo pojistné na sociální zabezpečení, a to téměř na 2,9 mil. Kč a podílí se tak na zatížení ze 46,86 %. Daň z přidané hodnoty se také tento rok zvýšila na 2,2 mil. Kč. Tradičně nejméně zatíží firmu daň z nemovitých věcí se 14 tisíci Kč. Silniční daň se v tomto roce mírně zvýšila, a to díky nákupu automobilu. Daň z příjmu právnických osob firmu nezatěžuje.

Ve sledovaných obdobích se sazby daní nijak neměnily, až na daň z přidané hodnoty, kde se sazby měnily několikrát.

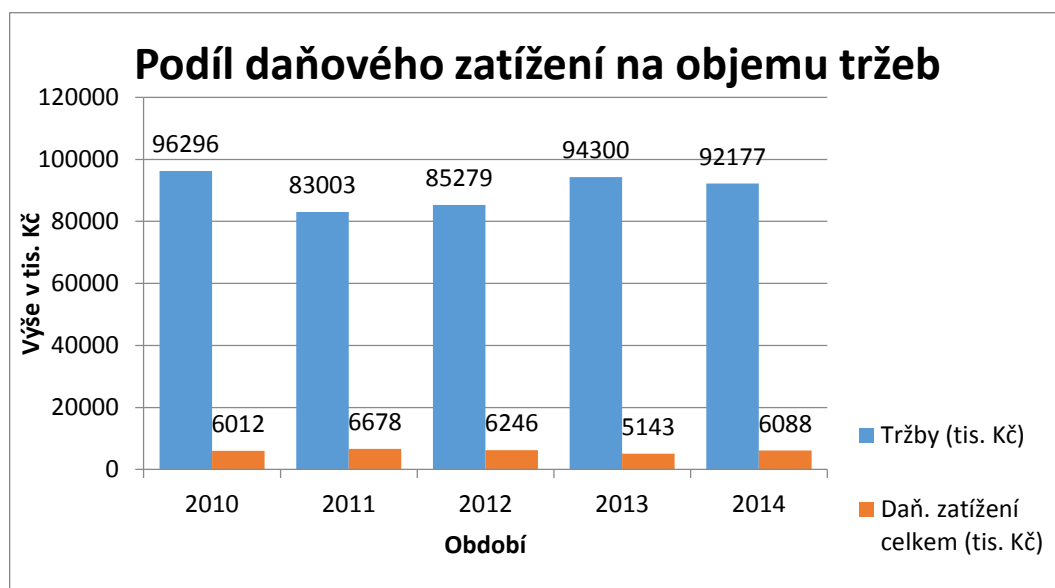
V následujícím grafu č. 14 je zobrazeno celkové zatížení za každý rok.

Graf 14: Celkové zatížení v jednotlivých letech (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

V grafu č. 14 je vidět, že nejvíce byla firma zatížena daněmi v roce 2011, kdy dosáhla také nejmenších tržeb, a nejméně v roce 2013, kdy naopak byly tržby téměř nejvyšší.

Pro srovnání je zde ještě uveden následující graf č. 15, kdy je celkové daňové zatížení porovnáváno s tržbami.

Graf 15: Podíl daňového zatížení na objemu tržeb v tis. Kč (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Z uvedeného grafu se celkové daňové zatížení nejeví jako příliš zatěžující. Je to dáno tím, že je daňové zatížení porovnáváno s tržbami firmy. Toto srovnání jsem vybrala proto, že některé zákonné odvody jsou daňově uznatelnými náklady, a tím ovlivňují výši hospodářského výsledku. A proto by srovnání s hospodářským výsledkem nebylo příliš vhodné.

Pro srovnání byly použity tržby z prodeje výrobků a zboží. Od těchto tržeb nejsou odečteny náklady, které se mohou každý rok velmi lišit.

Výše tržeb má nyní stoupající trend, avšak výše daní v jednotlivých letech je téměř srovnatelná. Nejvyšší podíl daní na tržbách je vykázán v roce 2011, kdy byly nejnižší tržby a zároveň nejvyšší daně. V tomto roce má daňové zatížení 8% podíl na tržbách. Firma získala více zakázek z České republiky, ale materiál nakupovala převážně v cizině, proto má téměř největší podíl na daňovém zatížení daň z přidané hodnoty.

Naopak nejnižší podíl daní ukazuje rok 2013, kdy i přes vysoké tržby bylo odvedeno na daních nejméně za sledované období. Podíl daní vůči tržbám činí 5 %.

3.9 Výhled na další rok

V roce 2015 dochází ke změně v dani z přidané hodnoty. Vznikla totiž nová snížená sazba daně 10 %. Společnosti se to nijak výrazně nedotkne, neboť její výrobky jsou zatíženy 21% sazbou daně, totéž platí i o nakupovaných surovinách. V následujících letech by se měly sazby sjednotit do jedné. To už by byla pro firmu výrazná změna, jelikož by firma na DPH ušetřila.

Vláda uvažuje o sjednocení sazeb daně z přidané hodnoty na 17,5%. V následující tabulce je ukázán výhled daňového zatížení společnosti touto daní, pokud by společnost zopakovala obrat podobný roku 2014, stejně tak i nákup a prodej zboží. Tato změna sazby se promítne jako snížení nároku na odpočet z přijatých plnění, ale také jako snížení daňové povinnosti z uskutečněných plnění.

Tabulka 21: Předpokládané daňové zatížení daní z přidané hodnoty při změně sazby DPH (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

		základ daně (v Kč)	daň 15% (v Kč)	daň 21% (v Kč)	daň 17,5% (v Kč)
Dodání zboží v tuzemsku	základní sazba	50 004 101		10 500 875	8 750 718
	snížená sazba	27 742	4 162		4 855
Pořízení zboží z tuzemska	základní sazba	39 678 399		8 326 075	6 943 720
	snížená sazba	24 802	3 721		4 341
		Daňová povinnost	2 175 241		1 807 512
		Rozdíl			-367 729

Z uvedené tabulky vyplývá, že daň z přidané hodnoty by při jednotné sazbě DPH činila 1 807 512 Kč. Firmě by se tak daňové zatížení vlivem DPH snížilo o 367 729 Kč, jelikož převážná část přijatých i uskutečněných plnění je zařazena v základní sazbě. Zvýšení snížené sazby daně by společnost nijak zásadně neovlivnilo.

Z předběžných údajů firmy je zřejmé, že se počet zaměstnanců ještě mírně navýší. Proto se pravděpodobně navýší také jak pojistné na sociální zabezpečení, tak pojistné na všeobecné zdravotní pojištění.

Od roku 2015 určitě dojde ke zvýšení daně z nemovitých věcí, jelikož firma nakoupila nové skladové prostory a přilehlé pozemky.

Z průběžných ekonomických údajů firmy za 1. čtvrtletí roku 2015 firma vykazuje zisk, proto by za tento rok mohla platit daň z příjmu právnických osob, což by bylo další daňové zatížení.

3.10 Návrh optimalizace

Snahou každé společnosti je dosáhnout co nejnižší daňové povinnosti. Proto je optimalizace daňové povinnosti nezbytná. Přesto je optimalizace daní ovlivněna legislativou, podnikatelským prostředím nebo předmětem činnosti.

Společnost platí silniční daň v plné výši. Jelikož je možné dle zákona si sazbu daně snížit až 108 měsíců od první registrace vozidla, doporučila bych využívat této možnosti, a snížit si tak podíl silniční daně na celkovém daňovém zatížení firmy. Firma zaplatila v posledním roce daň za nové auto ve výši 3 600 Kč. Při využití slevy by ušetřila 1 728 Kč. Pokud by měla společnost v úmyslu nakupovat další nová auta, navrhla bych využít této možnosti a uplatnit si slevu na dani. Zaměstnavatel má v úmyslu těchto slev v budoucnosti využít.

Společnost přispívá svým zaměstnancům na penzijní připojištění. Tyto příspěvky jsou daňově uznatelné. Firma však přispívá pouze těm zaměstnancům, kteří mají sjednané penzijní připojištění. Jedná se o necelou polovinu zaměstnanců. Na penzijní připojištění tak ročně přispívá téměř 450 tis. Kč, od roku 2013 dokonce více než 500 tis. Kč. Pokud by si zbytek pracovníků sjednal také penzijní připojištění, firma mu na něj bude přispívat. Tím by se snížilo zákonné pojištění, jelikož příspěvek na penzijní připojištění snižuje hrubou mzdu. Navrhla bych zbývajícím zaměstnancům firmy sjednat si penzijní připojištění, a tím získat úsporu jak pro sebe, tak pro firmu. Pokud by firma přispívala na penzijní připojištění všem svým zaměstnancům, zaplatila by navíc téměř 700 tis. Kč na penzijním připojištění, ale zároveň by si o tuto částku snížila hrubé mzdy a s nimi spojené zákonné pojištění. S tím zaměstnavatel souhlasí, záleží však na zaměstnancích, zda si penzijní připojištění založí.

Zaměstnavatel dává svým pracovníkům stravenky ve výši 50 Kč na den. Firma přispívá zaměstnanci na stravné 27 Kč na den, což je 54 %. Na dani z příjmů právnických osob tak nyní ušetří okolo 270 tis. Kč za rok. Zvýšením hodnoty stravenky na 100 Kč za den by firma ušetřila ještě dalších 280 tis. Kč. Bohužel zaměstnavatel nemá v úmyslu zvyšovat hodnotu stravenek.

Společnost dosud nevyužívá možnosti tvorby zákonných rezerv na opravy. Jelikož koupila sklady, které určitě bude v budoucnu opravovat, navrhuji vytvořit si rezervy na opravy těchto skladů, a tím si snížit daňovou povinnost.

Celkově bych vývoj daňového zatížení do budoucna viděla pozitivně. Pokud dojde v budoucnu ke sjednocení daně z přidané hodnoty, může to pro firmu znamenat další daňové úspory, což by mohlo vést ke zlepšení finanční situace společnosti.

4 Závěr

Cílem bakalářské práce bylo analyzovat vývoj vybraných daní v letech 2010–2014, posouzení změn a stanovení podílu těchto daní na celkovém daňovém zatížení vybrané firmy. Jedná se především o daň z příjmů právnických osob a daň z přidané hodnoty.

V teoretické části jsou popsány základní pojmy, týkající se vybraných daní. Informace uvedené v této části jsou čerpány převážně z odborné literatury a patřičných zákonů.

V úvodu praktické části byla popsána vybraná firma, která si bohužel nepřála být jmenována.

V praktické části jsem vycházela z podkladů poskytnutých vybranou firmou. Jedná se zejména o daňová přiznání, výkazy zisku a ztrát nebo účetní podklady mzdové účetní.

Tyto daně byly aplikovány na vybranou společnost, a to v úseku 5 let. Jelikož bylo ve sledovaném období daňové zatížení srovnatelné, hodnotím tuto situaci jako přijatelnou. Firma dokázala od roku 2011 navýšit tržby o více než 9 mil. Kč a s podobnou výší tržeb počítá i do budoucna.

Každá daň je přehledně vyčíslena a jednotlivé výše daní jsou zachyceny jak v tabulkách, tak v grafech. Při porovnání podílů jednotlivých daní na celkovém zatížení firmy jsem dospěla k zjištění, že nejvíce firmu zatěžuje sociální pojištění, následuje daň z přidané hodnoty. Daň z příjmů byla zaplacená naposledy v roce 2010, jelikož v následujících letech firma vykazovala ztrátu.

V praktické části bylo zjištěno, že firma je velmi závislá na zákaznících. Pokud nebude o její výrobky zájem, pak vzniká ztráta. Zisku firma dosáhla naposledy v roce 2010, kdy také platila daň z příjmů. Také v roce 2013 dosáhla zisku, daň z příjmů však neplatila, jelikož si uplatnila ztrátu z minulých let. V roce 2011 se projevila krize v tomto oboru a s ní i nízké tržby. Od té doby se však firmě daří získávat zakázky, a i přesto, že vykazuje opět ztrátu, se její situace na trhu neustále zlepšuje.

Dále byla navržena opatření, které by společnosti pomohly ke snížení základu daně.

V daňových přiznáních musela firma vždy upravit účetní výsledek hospodaření o daňově neuznatelné náklady. Jedná se především o náklady na reprezentaci, rozdíl mezi účetními a daňovými náklady a ostatní pokuty a penále. Jako variantu daňové optimalizace jsem zvolila příspěvek na penzijní připojištění a stravenky.

V praktické části je vyjádřeno celkové daňové zatížení firmy a stanoven procentní podíl jednotlivých daní na tomto zatížení. Také je zde proveden odhad vývoje na příští rok, čímž jsem došla k závěru, že by se toto zatížení pravděpodobně snížilo, pokud by se uskutečnily navrhované změny.

Závěrem bych chtěla uvést, že daně uváděné v této práci nejsou jediné, které firmu zatěžují. Další zátěží může být řada povinných školení, které firma ze zákona musí provádět. Jsou jimi například školení řidičů, školení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, školení požární hlídky, nebo pravidelné lékařské prohlídky.

Bakalářskou práci jsem se snažila zpracovat srozumitelně, aby byla přínosem pro mě, pro firmu i pro další čtenáře.

Seznam použité literatury

DUŠEK, Jiří. Daně z příjmů ...: přehledy, daňové a účetní tabulky. Praha: GradaPublishing, 2014, sv. Účetnictví a daně. ISBN 978-80-247-5116-0.

KUBÁTOVÁ, Květa. Daňová teorie a politika. 3., přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2003, 263 s. ISBN 8086395847.

LAJTKEPOVÁ, Eva. Veřejné finance: pracovní listy. Vyd. 1. Brno: Akademické nakladatelství CERM, 2007, 151 s. Učební texty vysokých škol. ISBN 80-720-4495-8.

MARKOVÁ, Hana. Daňové zákony 2014: úplná znění platná k 1.1.2014. 23. vyd. Praha: Grada, 2014, 272 s. ISBN 9788024751719.

MĚRTLOVÁ, ING. PH.D., Libuše a Magda MORÁVKOVÁ, ING. VEŘEJNÉ FINANCE V ČESKÉ REPUBLICE: STUDIJNÍ OPORA PRO KOMBINOVANOU FORMU STUDIA. Jihlava: Vysoká škola polytechnická Jihlava, 2011. ISBN 978-80-87035-43-6.

NEČADOVÁ, ING., Věra. Veřejné finance. Jihlava, 2012. ISBN 978-80-87035-69-6. Studijní opora. VŠPJ Jihlava.

PEKOVÁ, Jitka. Veřejné finance: úvod do problematiky. 4., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: ASPI, 2008, 579 s. ISBN 9788073573584.

POKYNY k vyplnění přiznání k dani z příjmů právnických osob. 2014. Dostupné z: http://www.financnisprava.cz/assets/tiskopisy/5404-1_25.pdf?201503060415

VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. Daňový systém ČR 2010. 10. aktualiz. vyd. V Praze: Vox, 2010, 355 s. ISBN 9788086324869.

Internetové zdroje

Česká republika. Úplný výpis z obchodního rejstříku. In: Veřejný rejstřík a Sbírka listin. 2015. Dostupné z: <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-firma.vysledky?subjektId=562819&typ=UPLNY>

Česká republika. Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční. In: Sbírka zákonů. 1993. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/silnicnidan/zakon.aspx>

Česká republika. Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. In: Sbírka zákonů. 2005. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/dph/>

Česká republika. Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád. In: Sbírka zákonů. 2011. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/danovy-rad/>

Česká republika. Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. In: Sbírka zákonů. 1992. Dostupné z: <http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d1863v5323-zakon-c-337-1992-sb-o-sprave-dani-a-poplatku/?&docpage=3>

Česká republika. Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. In: *Sbírka zákonů*. 1992. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/obchzak/cast2h1d4.aspx>

Česká republika. Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví. In: *Sbírka zákonů*. 1992. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/ucto/>

Česká republika. Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. In: *Sbírka zákonů*. 1992. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/dprij/uvod.aspx>

Česká republika. Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů. In: Sbírka zákonů. 1993. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/rezervy/zneni.aspx>

MATZNER, Jiří. Eseróčko půjde od roku 2015 založit ještě jednodušeji. Jaká rizika to obnáší?. Podnikatel.cz: Daně a účetnictví [online]. 2014 [cit. 2015-03-26]. Dostupné z:

<http://www.podnikatel.cz/clanky/eserocko-pujde-od-roku-2015-zalozit-jeste-jednoduseji-jaka-rizika-to-obnasi/>

Přehled změn v daňové oblasti od 1. 1. 2015. In: Finanční správa.cz [online]. 2015 [cit. 2015-03-26]. Dostupné z: <http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/d-novinky/prehled-zmen-v-dph-2015.pdf>

Přímé a nepřímé daně. Stormware [online]. 2014. vyd. 2014 [cit. 2015-02-28]. Dostupné z: <http://www.stormware.cz/ucetni-pojmy/dane/>

Přímé/nepřímé daně. Finanční rádce [online]. 2014 [cit. 2015-02-28]. Dostupné z: http://www.ministerstvofinanci.cz/detail-clanku/44_prime/neprime-dane.html

VESECKÝ, Zdeněk. Změny v DPH matou podnikatele, za posledních 20 let už šestkrát. In: Podnikatel.cz [online]. 2013 [cit. 2015-03-12]. Dostupné z: <http://www.podnikatel.cz/clanky/zmeny-v-dph-matou-podnikatele-za-poslednich-20-let-uz-sestkrat/>

Vývoj sazby daně z příjmu právnických osob. Daňáři online: Portál daňových poradců a profesionálů [online]. WoltersKluwer, a. s., 2015 [cit. 2015-03-09]. Dostupné z: <http://www.danarionline.cz/sazby--vzory--tabulky/uzitecne-tabulky/vyvoj-sazby-dane-z-prijmu-pravnickych-osob/>

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí. *Sbírka zákonů*. 1993. Dostupné také z: http://business.center.cz/business/pravo/zakony/dan_z_nemovitosti/uvod.aspx

Další zdroje

Interní zdroje firmy (2010–2014)

Seznam obrázků, tabulek a grafů

Obr. 1: Daňová soustava České republiky (Nečadová 2012), vlastní zpracování

Tabulka 1: Výpočet daně z příjmů právnických osob (Vančurová, Láchová 2010), vlastní zpracování

Tabulka 2: Přehled sazby daně podle zdvihového objemu motoru u osobních automobilů (Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční), vlastní zpracování

Tabulka 3: Přehled sazby daně podle počtu náprav a podle povolené hmotnosti (Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční), vlastní zpracování

Tabulka 4: Přehled sazby daně z pozemků (Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí), vlastní zpracování

Tabulka 5: Přehled koeficientů podle počtu obyvatel (Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí), vlastní zpracování

Tabulka 6: Přehled sazby daně ze staveb (Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí), vlastní zpracování

Tabulka 7: Vývoj tržeb v letech 2010 – 2014 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 8: Podíl jednotlivých činností na tržbách firmy (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 9: Přehled výpočtu daně z příjmů v letech 2010–2014 (v tis. Kč) (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 10: Přehled pojistného na sociální zabezpečení (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 11: Přehled pojistného na veřejné zdravotní pojištění (v tis. Kč) (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 12: Přehled mzdových nákladů zaměstnavatele (v tis. Kč) (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 13: Přehled skutečné daňové povinnosti zaměstnanců (v tis. Kč) (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 14: Přehled daňové povinnosti ve sledovaném období 2010–2014 v Kč (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 15: Rozdíl v DPH díky přenesení daňové povinnosti v Kč (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 16: Přehled základů daně a sazby daně při pořízení zboží z EU (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 17: Přehled základů daně a sazby daně při dodání zboží do EU (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 18: Přehled plateb silniční daně v Kč (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 19: Přehled daně z nemovitých věcí v letech 2010–2014 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 20: Přehled povinných odvodů 2010–2014 v tis. Kč (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Tabulka 21: Předpokládané daňové zatížení daní z přidané hodnoty při změně sazby DPH (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 1: Vývoj sazby daně z příjmů právnických osob (Daňáři online 2015), vlastní zpracování

Graf 2: Vývoj sazeb DPH od vzniku do současnosti (Podnikatel.cz 2013), vlastní zpracování

Graf 3: Vývoj tržeb v letech 2010–2014 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 4: Podíl jednotlivých činností na tržbách firmy (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 5: Přehled mzdových nákladů (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 6: Porovnání superhrubé mzdy a daní (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 7: Poměr tržeb na DPH v jednotlivých letech (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 8: Poměr silniční daně a tržeb (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 9: Podíl na celkovém zatížení v roce 2010 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 10: Podíl na celkovém zatížení v roce 2011 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 11: Podíl na celkovém zatížení v roce 2012 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 12: Podíl na celkovém zatížení v roce 2013 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 13: Podíl na celkovém zatížení v roce 2014 (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 14: Celkové zatížení v jednotlivých letech (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování

Graf 15: Podíl daňového zatížení na objemu tržeb v tis. Kč (Interní zdroje firmy 2010–2014), vlastní zpracování